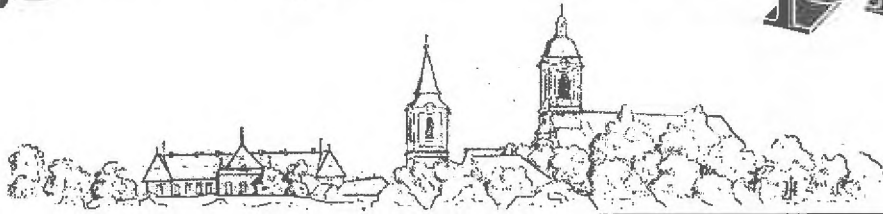

Abonyi Napló

Abony Város Önkormányzatának lapja 1998. július
VI. évfolyam 7. szám Ára: 60 Ft

Július

"A sárga kalászos alázatos fővel
Tiszteleteskedniek a tarka mezővel,
Örül a szív midőn az áldott
Természet,
Kebele mindennek kedvére
tenyészett."

"Kinizsi Városkapu" Alapítvány

Abony város hagyományai megőrzésére,
társadalmi szerepének növelésére a Mészáros
Vendéglő Bt. /Abony, Szolnoki u. 139./
közhasznú alapítványt hozott létre "Kinizsi
Városkapu" Alapítvány néven.

Az alapítvány célja a hagyományok megőrzésén
túl a falusi turizmusnak Abony város és a
környező régiókban történő megalapozása, a
falusi turizmus kiépítésében és fenntartásában
résztevők támogatása, az ehhez szükséges
vállalkozói ismeretek, készségek és
képességek fejlesztése.

A közhasznú alapítvány kötelezettséget vállal a
város alapításának 250. évfordulója alkalmából,
az évfordulónak méltó emléket állítva - "Kinizsi
Városkapu" közadakozásból történő felállítására.

A tervezett városközpont környezetbe illő,
kulturált kialakításához, az idegenforgalom
fellelendítéséhez reméljük, jelentős mértékben
hozzájárul a létrehozott alapítvány. Az
alapítvány vagyona magán és jogi személyek
befizetéseiből áll.

Az alapítvány számláját az OTP Rt. Abonyi
fiókjánál nyitotta meg.

Számlaszám:
11742142-20008828.

Az alapítvánnyal kapcsolatban bővebb
felvilágosítással szívesen állunk
rendelkezésükre:

Nagy-Énok Sándorné kuratóriumi tag

Tel.: napközben: 360-049

"Kinizsi Városkapu" Alapítvány

A "Kinizsi Városkapu"-ról bővebben

Ahogy azt Mészáros István a városi ünnepségen elmondta, a
Városkapunak több funkciója van illetve lesz.

- méltó emléket állítani a városrányilvánítás 250. évfordulójának,
- olyan építménynek kell megvalósulnia, amely a városközpont
egyik díszje, és mivel a főútvonal mellett fog állni, idegenforgalmi
szempontból a város egyik látványossága is lesz,
- a kapun belépve a város középpontjában - a Kossuth téren -
kulturált közösségi parknak kell majd az abonyi és az ide látogató
polgárok kényelmét szolgálni. A park átalakításának tervei már
készben vannak, csak a megvalósításhoz szükséges pénz hiányzik.
Ezen igyekszik segíteni a "Kinizsi Városkapu" Alapítvány.

Amennyiben a terület rendezésre kerül, a város középpontja olyan
helyé válik, ahol valamennyi korosztály megtalálhatja a neki tetsző
időtöltést.

A parknak szolgálatnia kell:

- aki ide betér, tudjon sétálni - autók kerülgetése nélkül -
 - tudjon beszélgetni egy fagylat, egy sütemény vagy egy pohár sör
mellett, a vendéglátó egység kitelepült asztalánál, vagy csak
üldögéljen az öntöttvas padokon úgy, hogy közben nem kell a
gyerekek kezét fogni a járművek miatt és közben megbeszélni a
legfontosabb dolgokat az ismerősökkel,
 - vagy lehet ez találkozóhely a fiatalok számára stb.
- Szinte a végtelenségig sorolhatnám a folytatást a kedves olvasó
fantáziájára bízva.

A fő cél tehát az, hogy az emberek kimozduljanak a négy fal közül,
és végre elkezdjenek társasági életet élni, néhány órára kikap-
csolódni a mindennapok taposómalmából.

A szép tervek mit sem érnek megvalósítás nélkül. A megvalósítás
pedig részben az Önök kezében van, kedves abonyiak.

**Ha jónak tartják ezeket az elképzeléseket és támogatják az
Alapítványt, akkor van rá mód és lehetőség, hogy az abban
foglaltak megvalósuljanak.**

Van még hely a dicsőségfalon, amelyen mindenkinek a neve
megemlítésre kerül, aki 5,000 Ft-ot, vagy azt meghaladó támogatást
nyújt.

**Támogassák az alapítványt és segítsék elő városunk még
szébbé válását!**

Beszélgetés Dr. Kocsis Ferencnével, az Abonyi Bihari János Zeneiskola hivatalosan is kinevezett igazgatónőjével

Tisztelettel
köszöntöm az
Abonyi Napló
nevében! Kérem
Igazgatónő,
beszéljessünk
pályafutásáról, a
családi háttéréről,
hogy minél többet
tudjanak meg
Önről az abonyi
polgárok.

-Kecskeméten születtem 1948-ban. /Mura-
közy Piroska/ Általános iskolai tanulmá-
nyaimat a Gyulai Gaál Miklós Általános
Iskolában végeztem. Második osztályos
koromban kezdtem zongorázni a Bihari
János Zeneiskolában, mely ma is a munka-
helyem. Középiskoláimat az abonyi Ki-
nizsi Pál Gimnáziumban végeztem. Ezután
a debreceni Kodály Zoltán Zeneművészeti
Szakközépiskola zongora szakán tanultam
négy évig. A debreceni Kodály-kórus
tagjaként nagyon sok hazai, de számos
külföldi koncerten /Bécs, Moszkva, Jere-
ván, stb./ léptünk fel sikerrel.

Tudatosan készült erre a pályára?

Igen. Már nyolc éves koromban elhatároztam,
hogy zenetanár leszek. A zenéhez
való vonzalmam mellett azonban kialakult
érelklődésem a humán tantárgyak, főként
a történelem iránt. Ilyen okból mentem el
felvételizni Szegedre a Juhász Gyula Ta-
nárképző Főiskola történelem - ének-zene
szakára/ mivel ekkor még nem létezett
szolfézs elmélet szak a főiskolán/, ahová
első próbálkozásra felvettek. 1974-ben jó
eredménnyel diplomát kaptam. Ebben az
időben két évig Nagykőrösön laktam
szüleimmel, s így itt helyezkedtem el az
Arany János Általános Iskolában. Törté-
nelmet és éneket tanítottam, mellette a
zeneiskolában szolfézsot oktattam.

Mikor került Abonyba?

Szüleim hirtelen és fiatalon haltak meg.
1975-ben kötöttem házasságot Dr. Kocsis
Ferenc abonyi állatorvossal, s Abonyba
költöztem. Rövid ideig tanítottam a József
Attila Nevelőotthonban, majd a Somogyi
Imre Általános Iskolában. 1977-ben fiam
született. Még ebben az évben fiam
megtiszteltetés ért. Néhai Szabó Sándor, a
zeneiskola igazgatója hívott szolfézsstanár-
nak. Azóta is itt tanítok. Első pillanattól
kezdve elismerték munkámat, a tehetséges,
zenei pályára készülő tanulókat készítet-
tem fel továbbtanulásra, versenyekre. Így
több növendéket, akik azóta már szolfézs-
illetve énektanárok, indítottam el a zenei
pályán. /Az író megjegyzése: A gyerekektől
tudom, hogy Önt nagyon szeretik a növen-
dékek. A gyerekek megérik, ki van rájuk
nagy hatással, szeretettel./ 1983-ban
Kiváló Munkáért kitüntetést kaptam. Ez
az elismerés még csak fokozta bennem a
munkaszeretetet.

Mikor nevezték ki igazgatóhelyet-

tesnek?

Szabó Sándor, az abonyi zeneiskola
létrehozója nyugdíjba vonulása után Varga
György lett az igazgató. 1984 augusztus
1-jén kaptam kinevezést az íg.h.-i állásra,
mely munkát igazgatói megbízásomig leg-
jobb tudásom szerint végeztem. Szakmai
ismereteimet továbbképzéseken gyarapítottam
/Bárdos-napok, találkozók, megyei
továbbképzések/. A Magyar Zeneiskolák
Szövetsége által szervezett tanfolyamszerű
vezetőképző intenzív továbbképzéseken
vettem részt. Vezetőhelyettesi megbízásom
lehetővé tette számomra, hogy nagyobb
betekintést nyerjek a zeneiskolai munka
mindennapos gondjaiba, problémáiba. Így
jártasságot szereztem a nevelési-oktatási
problémák megoldásában, nemzetközi
találkozók szervezésében.

A családról mondjon valamit!

Fiam, ifj. Kocsis Ferenc jelenleg a vesz-
prémi egyetem 4. éves informatikus hallga-
tója. Jól tanul, bízom abban, hogy szép
jövő áll előtte.

Személyi feltételek, tantestületi légkör?

A nevelőtestület viszonylag stabil, létszá-
ma: 1 igazgató és 26 zenetanár. Oktatásunk
jellegéből fakadóan még a kevés személyi
változás is gondot okozhat, mivel iskolánk-
ban a növendékek nagyon szorosan kötőd-
nek a tanáraikhoz. Alkotó, szellemi légkör
az, ami kialakulóban van a tantestületen
belül. Célom a nyitott, egyenrangú kapcsola-
ton alapuló, egymást megértő, egymást
segítő nevelőtestületi közösség megte-
remtése.

Mi az, ami legszükségesebb lenne az új tanévben?

A gázfűtés bevezetése.

Milyen hangszeren tanulnak a növendékek?

A tanulólétszám az 1997/98-as tanévben
527 fő. Hegedű - 64 fő, gordonka - 19 fő,
zongora - 186 fő, furulya - 27 fő, fuvola -
26 fő, klarinét - 22 fő, kürt - 17 fő,
trombita - 25 fő, harsona - 7 fő, tuba - 6
fő, ütő - 19 fő, gitár - 38 fő, előképző
zeneóvoda - 71 fő.

A legfontosabb cél?

Azon az úton haladni tovább, amit év-
tizedekkel ezelőtt néhai Szabó Sándor
igazgató úr kijelölt. A Bihari János Ze-
neiskola, az ország első falusi zeneiskolája,
47 évvel ezelőtt alakult. Én vagyok a
harmadik igazgató. /Az első néhai Szabó
Sándor, a második Varga György./ Eltelt
közel egy fél évszázad.

Kedves Igazgatónő! Az Abonyi Napló
nevében kívánok Önnek sok szép, bold-
dog évet az ország első falusi zeneiskolá-
jában, mint igazgató! Köszönöm, hogy
rendelkezésemre állt!

Tóth Ernő városi képviselő

Az utolsó csengőszó /Unokám meg a többiek ballagására/

Ötvenhat éve hangzott el szolnoki iskolám-
ban számomra és diákársaim számára is.
Száz Jancsi utoljára vezényelte: Osztály
vigyázz! Utoljára jelentett Muray tanár
úrnak, s nekünk ragyogott a tekintetünk:
Végre, vége! Az osztályvizsgának. De a
nagy erőpróba, az érettségi vizsgák még
ezután következtek. Osztályfőnökünk eh-
hez adott még megszívlelendő tanácsokat...
Mögöttünk szaporodnak az évek, előttünk
gyorsan fogynak az esztendő napjai.

Számbaveszem hát mindazokat, akikkel
nap-nap után "kénytelenek" voltunk
találkozni: Goóts és Kemény igazgató
urakat, Breuer Géza, Kálmán Elek, Muray
Lipót, Vidor Győző, Dr. Winter Ottó, Béki
Ernő, Csabina János, Kisfaludi Sándor,
Hargitai István, Horváth György, Hering
János, Kultsár Ferenc, Kuthy Béla, Uzon
László és Reichart Miksa tanár és hitoktató
urakat. Persze ezek a nevek csak nekünk
mesélnek négy esztendő napjairól, az órák
izgalmairól, Kemény Laci bácsi
"cseszkbunkó"-iról, Vidor "apuci" köz-
gazdasági ismereteinek eszmefuttatásairól,
"Adamson" hitelméleti ismertetéseiről, az
osztálynaplók lapjainak neszezéseiről, a
halotti csendről, amikor Hering tanár úr azt
a "bizonyos valakit" keresi, aki éppen mára
bizonyosan nem készült, mert: "Herr pro-
fessor! Ich melde gehorsam, gestern war
ich krank, ich könnte nicht lernen!" ...

Seht gut! Setzen sie sich!"
Kész! Bevése a bunkó!.. /mert az a
"bizonyos valaki" "beteg" volt és nem
tudott készülni.../

Hát ilyenek jutnak az ember eszébe /így az
iskolai év végén tanárok, tanítók köszön-
tésekor, diákok ballagásán, búcsúzásán/,
széppé varázsolva diákéletünk minden ne-
hez óráját, egykori iskolánk szigorúságát és
évek, évtizedek múltával találkozásainkat
tanárainkkal. Igaz, most már teljesen árván
maradtunk, mert elment utolsónak Kultsár
tanár úr is, matematikát tanítva odafenn az
angyali seregnek... Megkeresni régi diák-
társakat, a Hunyadi és Bercsényi utcai
saroképületet /hol van az már?! mely akkor
is öreg volt, mikor mi bejárók minden
reggel Kucsera úr boltja előtt elviharzott-
tunk be az iskolába.

Rég volt! Évtizedek alatt a B osztály
tanulói is szétszóródtak. Ki erre, ki arra. S
azóta számosan a temetőben...

" Utolsót csendült már a csengő,
Testvérek! Mi már értjük ennek
szavát..."

Jó pihenést hát és sikereket majd ősztől, ha
ismét cseppetnek Osztály vigyázz! Isten
veletek, mai ballagó diákok!

Györe Pál

Sümeget szolgál életmű

*"A sümegi
gesztenyefák
lombja ma is
fekete-zöld,
s gyuladozik
rajtuk a láng
a régi cukrászda
előtt..."*
/Simon L. A.
sümegi
vadgesztenyék/

Ezek a verssorok idéződnek föl bennem, amint olvasom az 1998-as "Bakony-Balaton Kalendáriumot" s benne egy régi, megbecsült abonyi család Sümegen otthonra talált jelesének, dr. Mészáros István életútját. Vagy húsz éve is már, hogy ott jártunk az abonyi könyvtárosokkal, hogy Simon István sírját lássuk Bazsi kicsiny temetőjében.

Vendégei voltunk. S ő szívesen kalauzolt. Járván-kelvén abban a hangulatos városban, a júliusi alkonyatban, Bazsi nagy fia, Simon István szőlejébe tartva citálja Berzsényi verssorait, mint valami nagy diák: "Megállok még egyszer s reád visszanezék / Ti kékelő halmok! gyönyörű vidékek!..."

Gyümölcsérlelő, cseresznyés nyár volt. A "hegybe" a szelídgesztenye is mintha örvendezett volna a kis csapatnak, amint megcsodáltuk a pincetörök előtt...

Az öreg préházban-pincében csend honolt, legfeljebb szű percegett gerendáiban; szunyadtak a hordók is, de Laci - a költő öccse - fölriasztotta őket álmuksból s hozta lopójával a gyönyörű nedűt...

"Az a sümegi ferences naptár az oka mindennek. Fedőlapján egy vár, amiről nagyapám - aki Abonyban főbíró is volt - mondta el a tudnivalókat. Hét éves lehettem akkor, s ez a kép, a rejtelmes múlt iránti vonzalom végleg megmaradt bennem.

Ez hívott Veszprémbe, Gizella királyné városába, miután befejeztem orvosi tanulmányaimat" - vallja írásában. Innen Sümegre került, ahol egy kicsiny 40 ágyas kórházból olyan intézményrendszert hozott létre, amely mintegy 400 alkalmazottnak adott kenyeret.

A kórház belgyógyászati osztályát 35 éven át vezette, negyedszázadon át az intézmény igazgatója, ezen belül 17 éven át a sümegi és a tapolcai kórházakból egyesített egészségügyi intézmény vezetője volt. Kandidátus, s a főorvosi karban rajta kívül ketten ott szerezték tudományos minősítésüket. Velük három kontinens tu-catnyi metropoliszában többszáz előadást tartottak. Sümeg várostól 1987-ben kapott "Pro urbe" /Városért/ plakettet, 1994-ben

pedig a város Díszpolgárává fogadta. Sok víz lefolyt azóta a Séden...

"Most júniusban egy éve, hogy tudományos üléssel tisztelegtek Sümegen dr. Mészáros István munkássága előtt. /Írásom címét a Veszprém megyei Naplóból vettem, közreadva frójának /-sbe-/ cikkét az alábbiakban, nyugállománya egy éves fordulóján./

Kihelyezett tudományos ülést tartott kedden este a sümegi Kapitány Hotelban az MTA Veszprémi Területi Bizottságának orvostudományi szakbizottsága. Szimbolikusan nevezte a találkozó helyszínét dr. István Lajos, a szombathelyi Markusovszky Kórház professzora, mivel olyan kolléga életműve előtt gyűltek össze tisztelegni, aki több évtizedes munkássága során mindvégig a várost szolgálta.

A dr. Mészáros István kórházigazgató nyugalomba vonulása alkalmából összehívott tanácskozás bevezetőjében a szombathelyi professzor röviden összefoglalta kollégája életútját, aki - mint mondta - belgyógyászként, igazgató főorvosként, tudományos kutatóként, sokoldalú közéleti emberként és neves szakíróként egyaránt maradandót alkotott. Élénk, változatos, ellentmondásokban gazdag életet élt, és nemcsak orvosként vált ismertté, hanem úgy is, mint az írók és az irodalom barátja.

Kiemelkedő érdemei közé tartozik a megyei pszichiátriai bázis megteremtése. Mindezek elismeréseként adta át dr. Gardó Sándor professzorral, a szakbizottság elnökével közösen a Veab elismerő oklevelét a nyugdíjba vonuló dr. Mészáros Istvánnak. A köszöntőt négy előadás követte olyan kollégáktól, akik korábban a sümegi kórház munkatársai voltak, illetve szoros szakmai kapcsolatban álltak az intézménnyel. Prof. dr. Gardó Sándor /Petz Aladár Kórház, Győr/ a veleszületett rendellenességek elsődleges és másodlagos megelőzésének korszerű lehetőségeiről beszélt, prof. dr. Lipcsey Attila /János Kórház Neuropszichiátriai Osztály, Budapest/ az Alzheimer-kór újszerű szemléletét ismertette.

Egy ritka betegség, az akatalazémia molekuláris biológiájáról tartott előadást dr. Góth László /DOTE Klinikai Kémiai Intézet, Debrecen/, végül prof. dr. István Lajos szót a csontvelő- és összejtáplálás lehetőségeiről, a gyakorló orvos szem-szögéből világitva meg egy új terápiás eljárást. A szokatlan miliőben zajló tudományos ülés közös vacsorával és kötetlen beszélgetéssel ért véget."

Jószívvel jön haza Abonyba testvért, atyafiságot látogatni, felemlgetni a gépállomáson, mint traktorista töltötte időket, a lengenádas-i Retkes Jani bátyját /akinek segédvezetője volt/ de..." utaimról hazafelé a felbukkanó sümegi vár látványa

mindig különös varázssal ragadott meg, bűvköréből kilépni már ezután sem tudok, örökre megigézett" - írja, és barátját, Simon Istvánt idézi:

*"Elszállunk mi is, mint elszállt a nyár,
Az égre illanunk fel, mint a gőz.
Emlékünkre piros levél hull majd
És nyomunkra arany port hint az ősz."*

"Végső nyughelyemet sem tudom másként elképzelni, mint három vár, Sümeg komor, de mégis mesébe illő tornya, Tátika és Rezi omladozó falai között a bazsi temető hátsó keleti sarkában, borostyánnal befuttatott szerény halom alatt, rajta faragatlan bazalttömbbel, aljában egyszerű fakereszttel, néhány fenyő- és nyírfával, melyekből kórházam kertjében és házam táján egyaránt oly nagy örömmel és szeretettel annyit ültettem..."

Mi abonyiak, földijeid, ismerősök és ismeretlenek azt üzenjük: legyen még sokáig alkalmad, egészséged, erőd, tenni azokért, akik befogadtak, tiszteltek, megbecsültek tudásodért, emberségedért - Sümegért, meg ezért a picinyke Hazáért.

Györe Pál

Krónika

"1818-ban -180 esztendeje - Dobozi András bíróságának 3-ik évében Bogáthy Antal savoros jött a városba ki is még azon évben járási orvos lett.

Ez évben az árvák vagyonának számomveteléről és kezeléséről rendes hatósági intézkedés történik, mely szerint, azok személye és vagyona táblajáris jegyzékbe vétetett.

Ugyanazon évben valamivel Szt. György nap előtt havas eső jött nagy széllel, mely a kecskei lagelőről a juhokat a Tiszának verte s abba vagy 1400 darab bele is vezetett.

Június havában /nap nincs megjegyezve/ azon dülök melyekben a három éves forgó szerint az őszi gabonák voltak vetve, a jég által teljesen elvesztek.

Szeptember hónapban a város közepén 16 ház leégett.

Decemberben a nagy hó miatt egyik községből a másikba menni nem lehetett, a városhoz rendelés jött az utaknak kijelölésére a hóban út hányatlására s útszök által törtetésére, nehogy valami szerencsétlenség történjék."

Ezeket tartott fontos eseményekként leírni Abonyi Lajos az 1818-as esztendőről. Ennyit is jó tudni arról az esztendőről.

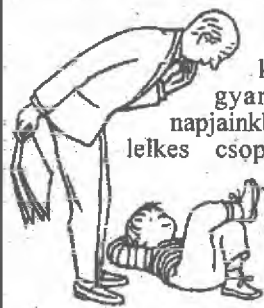
Fahúzeum

“ABONYI GYEREKEK ABONYÉRT”

“Mit

gyermekében a haza veszthet,

Ha eget nem kap, szárnyat nem növeszt itt,
s a nép - totyog a háztáji földeken.” (Váci Mihály)

Soha nem folyt annyiféle oktatási kísérlet Magyarországon, mint napjainkban. Pedagógusok lelkes csoportjai keresik a jövőbe vezető utat, melyre rávezethetik napjaink családból és a közéletből kiszorult gyermekeit.

A tanulói közösségek szervezett formái mára elsatnyultak, a gyerekek kapcsolatrendszerei jelentős változásokon mentek keresztül. Egyre több a cselelő gyermek és a céltalan életet élő fiatal. Gyermekek ezrei kerülnek naponta utcára az iskolai szünetek alatt, és verődnek céltalan vagy agresszív csoportokba. Megjelent a magyar társadalomban az “idegen testként” felbukkanó gyermekbűnözés, az okatlan rombolás, az épületek, műemlékek, szobrok és járművek megromlása, a védett területek és a kirándulóhelyek elarasztása környezetszennyező anyagokkal.

Gyermekeink naponta szembesülnek a felnőttek felelőtlenségével, nemtörődöm magatartásával, a profitorientált cégek és üzemek környezetszennyező tevékenységével. Hetente hallanak a médiákból a kipusztuló növény- és állatfajokról, havonta értesülnek egy-egy község reménytelen küzdelméről az oda telepítendő sugárzó anyagokat és veszélyes hulladékokat tároló szarkofágok ellen. Veszélyben a Föld élővilága, mert szennyezett a talaj, a víz, a levegő! Egyre gyakoribbá vált az allergia és növekedett a koraszülöttek, a rendellenességek száma a környezetre ártalmas szennyező anyagokat raktározó területeken és a nagyvárosokban.

Mit tehetünk gyermekeinkért, hogy egészséges, humanista szellemű és reménytel, biztonságot jelentő jövőképet alakítsunk ki bennük? Hogyan tudnánk elhithetni velük, hogy mind felelősek környezetük tisztaságáért, a szép épített és természetes környezetért? Arról, hogy sokat tehetnek szülőföldjükért, Abonyért, hogy kötelezi őket a további fejlesztésre azoknak a híres embereknek a múltja, akarata, akik egykor ezen a földön éltek?

Az “ABONYI GYEREKEK ABONYÉRT” mozgalom a Somogyi Imre Általános Iskolában

Ebben a tanévben megrendeztük az “ABONYI GYEREKEK ABONYÉRT” mozgalom keretében vetélkedősorozatunkat, melyet Abony mezővárossá nyilvánításának 250. és várossá avatásának 5. évfordulója alkalmából kezdeményeztünk.

A komplex környezeti-természetvédelmi-helytörténeti és helyismereti programunkban a felső tagozat tanulói vettek részt a tanév során. A helytörténeti-helyismereti vetélkedőben 120 tanulónk bizonyította be gyűjtőmunkájával, tudásával, hogy ez a korosztály hatékonyan vonható be a helytörténeti, néprajzi kutatásokba. Természetes érdeklődésük, kíváncsiságuk vonzotta a gyerekeket a lakóhely történetének felkutatásához.

A környezetvédelmi vetélkedőben 266 tanulónk vett részt aktívan az osztályfőnökök irányításával. A helytörténeti szakkör munkájában 14 tanuló dolgozott lelkesen. A tanulók lelkesen kutatták, gyűjtögettek városunk történetének emlékmorzsáit, felkutatták a könyvtárban, a múzeumokban azokat a híres embereket, akiknek valamilyen kapcsolatuk volt Abonnyal. Az emléktáblákat, szobrokat és domborműveket, a nevezetes kúriákat és kastélyokat séta közben fedezhették fel diákjaink, akik eddig valószínűleg alig figyelhettek fel ezekre a városunk szempontjából fontos történelmi emlékhelyekre. Az 5.a és a 7.a osztály kiemelkedően pontos, precíz gyűjtőmunkát végzett, a 6.e osztály fényképekkel gazdagította pályázatát. Bizonyára közülük kerülnek majd ki Abony jövőjének lelkes helytörténeti kutatói. Munkájukat az osztályfőnökök is figyelemmel kísérték, irányították és lelkesítették őket a szép feladatmegoldásra. A tanulók rajzot készítettek Kinizsi Párról, Abony egykori birtokosáról. A rajzok a nagy erejű hős egy-egy hőstettét jelenítették meg, itt a 8.t osztály bizonyult a legügyesebbnek. A dűlők neveinek és mondáinak, a Falumúzeumban található eszközök gyűjtésében a 7.a, 7. t osztály emelkedett ki. Az abonyi dalok országos dalkincsünket gyarapítják. Az abonyi népdalokról és Kodály: Háry János dalművének városunkkal való kapcsolatáról az 5.a osztály írt példamutatóan.

A helytörténeti vetélkedő II. részében riportokat készítettek a gyerekek városunk kiemelkedő egyéniségeivel, és a város szempontjából fontos adatokat felolvasták. A helyi szokások feldolgozását a 6.t osztály vállalta, nagy tetszést keltett Tóth Péter előadása. A vetélkedő anyagát Egedi Pálné tanárnővel együtt állítottam össze, a zsűrizésben Zsemlye János, Györe Csaba és Földiné Juhász Zsuzsa tanárok vállaltak jelentős szerepet.

A helytörténeti vetélkedő I. fordulóján az 5. a, 5. t, 6.e, 7.a, 8. t osztály csoportjai értek el szép eredményeket, így a helytörténeti vetélkedő II. fordulóján is közülük kerültek ki a győztes csoportok.

A vetélkedősorozat egész éves programjának kiemelt feladata volt

környezetünk, az iskola és Abony épített környezetének védelme, gondozása. Minden osztály szerepet vállalt iskolánk tisztaságának, esztétikus környezetének megőrzésében, kialakításában.

A “Virágos iskoláért” mozgalomban a szülők is aktívan részt vettek, egyre több virág díszlik termeinkben és a virágládákban. A tanulók különböző feladatokat vállaltak: iskolánk parkjának és környékének rendszeres gondozása, parkrendezés, fásítás, sövényültetés, a növények rendszeres öntözése, gyomlálása, a régi sírok gondozása, a felújításra szoruló épületek védelme, parlagfü és egyéb allergiát okozó növények begyűjtése, irtása, stb. Kiemeltem azokat az osztályokat, akik osztályfőnökükkel együtt példamutatóan teljesítették feladatukat: Az 5.b osztály Pintér Mária tanárnő irányításával a temető nevezetes sírjainak gondozását végezte az év folyamán, a 6.e osztály Polyák László és Földiné Fülöp Ildikó tanárokkal együtt részt vállalt a Vadaspark Majális rendezvényeinek elősegítésében, a Vadaspark és környezetének gereblyezését, parkosítását, a vadállatok helyének rendezését végezték el. A 7.t osztály az allergiát okozó parlagfü begyűjtésében vállalt kezdeményező szerepet Egedi Pálné irányításával, begyűjtési akciójukat a tanév befejezése után is folytatják a város gyermekeinek érdekében. A 8. t osztály az iskolánk udvarának rendezését, parkosítását vállalta.

Köszönettel tartozunk, hogy a Köznevelési Modernizációs Alapítvány és az abonyi Önkormányzat segítségével iskolánknak lehetősége volt a kezdeményezésemre elindított ABONYI GYEREKEK ABONYÉRT mozgalom keretében megvalósítani a helytörténeti-helyismereti és környezetvédelmi vetélkedőnk. A vetélkedősorozat során tanulóink és az osztályfőnök, a vetélkedő megrendezésében részt vett tanárok példamutó munkájukkal, tetteikkel bizonyították, hogy “közös munkából nő ki a közös feladatok érzése, a szükségesség megérzése, hogy magunkat a közös célnak alárendeljük”. A diákok és a tanárok együttműködő, ösztönző kapcsolata elősegítette, hogy minden tanulónk iskolánknak, a Somogyi Imre Általános Iskolának és városunknak hasznos, felelősen gondolkodó, tevékeny tagjának érezze magát.

Iskolánkban a helytörténet tanításának megváltozott a szerepe, a helytörténeti és helyismereti vetélkedő kibővítése a környezetvédelmi vetélkedővel újabb és gazdagabb pedagógiai tartalommal növekedett.

Az “ABONYI GYEREKEK ABONYÉRT” mozgalommal az átél, az élmény erejével ható egyénileg és csoportosan megszerzett ismeretet hívjuk segítségül a még nem teljes egészében ismert s csak a történelmi és helyi néprajzi forrásokból megismerhető múlt élményének előcsalogatására. Így motiváló erővé válik a helytörténeti ismeretanyag,

mely a magyar történelem és kultúr-történet szerves része.

A helytörténet tanításának programunkban megmutatkozó jellegzetessége, hogy a gyerekek közvetlenül élik át a történelmet, hiszen akarva-akaratlan ma is a lakóhelyen élő személyeknek vagy rokonainak, elődeiknek, barátaiknak tetteivel szembesülnek.

Személyessé válik a történelem és megszólaltathatók a helyi források alapján azok az emberek, akik a szülőföldért verítéküket és véréüket áldozták, akiknek a kezük nyomán épült fel városunk, akiknek a sírjai domborulnak a szülőföld temetőiben. A temető sírjainak gondozása, a virágok ültetése az emlékművek tövében nem formális, hanem valóban mély érzellemmel átélte tevékenység. Nem az idegen vagy ismeretlen katona sírját borítják el a megemlékezés virágai, hanem az abonyi hősök és a "mindennapok hőseinek" sírjait, akik tetteikkel bizonyították, hogy a "szülőföld védelme, az épített és természetes környezetünk védelme, lakóhelyünk értékeinek gyarapítása" nemcsak szópuffogatás, hanem mindenki számára elérhető, megvalósítható valóságos cél a lakóhelyért végzett tevékenységek során.

A játékos helytörténeti-helyismereti és környezetvédelmi osztály- és iskolavetélkedőnek, mint közösségi tevékenységnek társadalmilag értékes magatartás- és tevékenységformák kialakításában játszott nélkülözhetetlen szerepe az iskolánkban évek óta rendszeresen megvalósított vetélkedők gyakorlata alapján évek óta ismert. Az utóbbi évtizedben meg-megújuló sürgetést tapasztalhatunk a különböző szerzők és a helyi társadalmi vezetők részéről is, hogy az ABONYI GYEREKEK ABONYÉRT közösségformáló erejét a helyi nevelési hatásrendszerbe be kell kapcsolni, mivel a legértékesebb, közösségfejlesztő magatartásformák megszilárdításához is nélkülözhetetlen. Ahhoz azonban, hogy a közösségben végzett kreatív játékos tevékenység ténylegesen a nevelési hatásrendszer teljes értékű tagjává válhasson, úgy kell szervezni, hogy folyamatosan motiváló és személyiségfejlesztő hatása kiterjedjen a közösség vagy csoport minden tagjára, ne legyen kirekesztő.

Minden tanuló számára fel kell kínálni azokat a választási lehetőségeket, a gazdag tevékenységrepertoárt, melyekben képességeiket megmutathatják és a közösség céljainak megfelelően, a helyi társadalom javára fejleszthetik.

(folytatjuk)

Nyílt levél Gajdos István polgármester úrhoz!

Aranyos Pistikémi!

Az a feledhetetlen vasárnap, a zsúfolt program, a rövid időre korlátozódott beszélgetés nem adott lehetőséget arra, hogy érzelmeimet, észzéseimet bővebben kifejtsem.

Az a szervezés, az a bámulatos műsor, a felkészítők és a közreműködők, a rendezés színvonala, fegyelme és kedvessége! Az ünnepi megemlékezések, Abony és az abonyiak méltatása, az eredmények nem hangzatos, hanem valóságos sorolása, bemutatása, a vendéglátás példaértékű kulturája e napot is - mint az elért eredményeket mélyen a szívekbe és az emlékek sorába zárta.

Bennem lázongtak az emlékek, feltolult a múlt. Emlékeztem a villanykarókra, a kannákkal hordott vagy lajtokkal szállított ivóvizekre, melyeket világszínvonalú lámpasorok, vízvezetékek, aszfaltos utak, gimnázium, zeneiskola, sportcsarnok, telefon, gyönyörű házak, kecses vasútállomás, megálló gyorsvonatok, falumúzeum, égbe meredő zászló, tv, rádió váltottak fel.

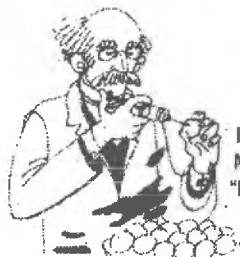
Elpusztult, elpusztított emberek életműve áll, melyet őriz a hallgatag márvány! Őriz a lakosság. Strandfürdő gyógyvízzel és sorolhatni lehetne hosszasan. Biz még nagyon sok mindent lehetne sorolni. És lehetne sorolni azt is, hogy az előző generáció mennyit tett mindezzért. És lehetne sorolni, hogy a jelen generáció mennyi mindent alkotott és milyen fejlődés érte ezt a két tornyáról híres várost, amelyet már nemcsak a két torayáról ismernek, hanem mindarról, amit az abonyiak lelkesedéssel, áldozattal, kitartó akarattal, kitűzött célokkal megteremtettek.

A mostani és az előző vezetők nemcsak arra lehetnek, lehettek büszkék, ami megformálta Abony képét, hanem arra is különösen, hogy a lakosság összefogott, dolgozott, törekedett és bíztott a vezetésben. Mert mit ér az a vezető, akit a lakosság nem segít, mit ér az a vezető, amely mögött nem sorakozik fel a honpolgárok egysége, ereje? Nagyon keveset! És ezért Te is, aranyos Pistikém, büszke lehetsz arra, hogy fáradságos, igen nagy erőfeszítéseid kézzel fogható, szemmel látható valósággá váltak. A rengeteg munka, a remek tervek megvalósítását már két alkalommal példásan fejezte ki a város, mikor az élére állított. Ez nem véletlen jelenség, hanem tudatos akarat, mely így fejezte ki elismerését tetteidért, a képviselő-testület és munkatársaid harmonikus együttműködéséért, a kiemelkedő eredményekért. Hogy miért ragaszkodnak az abonyiak Abonyhoz? Hogy miért szeretik városukat? És miért képesek áldozatokra Abonyért? Azért, mert aki abban a városban született, aki ott szívta magába az anyatejet, aki ott tanult meg járni, olvasni, beszélni, aki ott járt iskolába, kiváló tanárok között, aki ott nevelkedett emberré, az soha nem felejtí el szülővárosát: Abonyt! Soha!

Köszönet: Neked, Munkatársaidnak, a Képviselő-testületnek, Rendezőknek, Tanároknak, Tanárnőknek, Felnőtteknek és Gyermeknek ezekért a napokért, a 250 éves és az 5 éves város magas színvonalú ünnepléséért, melyet, míg él az ember és a szív dobog, feledni nem lehet és nem szabad.

Budapest, június hó 3.

Sok szeretettel: Dr. Kürti Pál

Innen-onnan

Múlt év október 15 -én az abonyi postaépületen emléktáblát leplezett le Kürti Miklós, az oxfordi egyetem professzora. Róla közöljük az alábbi cikket, melyre a "Fakanál" címet viselő gasztronómiai különlegességeket felvonultató konyhai receptfüzetben találtunk rá.

A magyar származású Kürti Miklós nemzetközileg elismert fizikus, az oxfordi egyetem professzora. De nemzetközileg elismert amatőr szakács is, a világ majdnem minden táján tartott már főzési bemutatókat. Ő vezette be például a konyhában a pravazfecskendő használatát. Az utóbbi nem más, mint a Pravaz által konstruált, maig orvosi eszközként ismert injekciós fecskendő, amellyel folyékony gyógyanyagokat lehet vékony tűvel az erekbe vagy a bőr alá, azaz a húsbba juttatni. Kürti professzor úgy vélte, hogy az ürücomb is csak hús, s ha a különféle pácoakat, miegyebeket beleinjektálná, bizvást ízletesebbre sikeredne, mint az ugyanezekben a pácookban való, eddig szokásos áztatás után. Miután az elmélet bevált, csokoládémázzal bevont kis fánkokkal, úgynevezett ördögpirulákkal kezdett kísérletezni. Mikor a fánkocskák elkészültek, s kihűlvén a máz is megkeményedett rajtuk, injekcióstűvel parányi meggylikört fecskendezett a közepükbe. Felséges lett tőle az ízük.

Egyébként az ő találmánya a kívül hideg, belül forró sültfagylalt is, amelynek népszerűsége ma már sokféle vetekszik a régmódi, kívül meleg, belül hideg sültfagylaltával. Hát igen! Ez már igazi ingyenc-módi. De legalább tudjuk, hogy ilyen is van. Aki kipróbálja, közölje, hogyan sikerült.

Közreadta: Győre Pál

Az abonyi József Attila Nevelőotthont német vendégek látogatták meg

-1998. június 14-én a Zione Club részéről egy tizenhat fős csapat tette tiszteletét a gyermekotthonban.

Ez a klub évek óta nemcsak német, de külföldön - így Magyarországon is felkarolja az önhibájukon kívül elhagyott, magukra maradt gyermekeket. Szükség szerint különféle tárgyakkal, eszközökkel, ruházattal, játékokkal segítik őket.

Az otthon és klub kapcsolata több évre nyúlik vissza. A klubvezető már járt Abonyban. Ennek kapcsán egy tizenhat fős csoportjuk tisztelte meg az otthon lakóit. Látogatásuk célja az volt, hogy felmérjék, milyen eszközökre van szükség. Az elmúlt években is nagyon komoly felszereléseket kaptak tőlük. /Háztartási gépek, hajszárítók, porszívók és egy televízió./

A vendégek jelezték, hogy útban van egy szállítvány, de a felmérés alapján megígérték, hogy ha visszatérnek Németországba, ismét küldenek olyan eszközöket, amikre szükség van. A vendégek jól érezték magukat Abonyban.

Megízlelték a Mészáros Vendéglő ételkülönlegességeit. A magyaros ételek nagyon ízlettek nekik. /A számlát ők fizették./

Az abonyi gyermekotthonnak sokrétű nemzetközi kapcsolata vannak, így nagyon komoly támogatást kapott az utóbbi időkben Hollandiából, Spanyolországból, Amerikából. A hollandok bútorokat küldtek, a spanyolok konyhafelszerelést. Az amerikai bázisról, Taszárról, ágyneműk és plédok érkeztek.

A német vendégek nagyteljesítményű számítógépet, egy nagy fürdőszobára való több száz csempét, nagy teljesítményű konyhai robotgépet, darálót, aprítókat és 100 öltöny nyári ruhát hoztak a gyerekeknek.

Július hónapban teszi tiszteletét az amerikai nagykövet.

Előzetes információk szerint egy Chevrolet terepjáró gépkocsival ajándékozza meg az otthont.

Itt szeretném kiemelni Király Béla igazgató úr és munkatársai önzetlen munkáját minden területen.

Egypár mondat a LEÓ Klub /ifjúsági szervezet/ munkájáról:

A LEÓ Klub, Budapest és Pest megye karitatív szervezetének két tagjával, Lőrincz Edit és Miskolczi Zsuzsanna egyetemi hallgatókkal beszélgettem.

- Kiket támogat és miből ez az ifjúsági szervezet?

- A Budapesti Vakok Általános Intézetét és az abonyi József Attila Nevelőotthont támogatja. E közösség tagjai főleg egyetemisták, jogász és főiskolai hallgatók. Kb. 30 fő az, akik intenzíven nagy-nagy szeretettel végzik ezt a társadalmi feladatot.

- Miből van a forrás?

- Jótékonysági rendezvényekből stb. tudunk összerakni annyi pénzt és különböző értékeket, melyeket ajándékozási célokra fel tudunk használni. Pl.: az év elején hoztunk az otthon lakói számára egy nagy teljesítményű számítógépet.

Kirándulni, színházba, moziba visztük a gyerekeket, ha időnk engedi.

- Úgy tudom, a tavasz folyamán egy nagy sportvetélkedőt rendeztek a otthon diákjai részére.

- Igen. 1998. április 23-án tizen jöttünk össze lányok-fiúk. Egész napos sport- és kulturális vetélkedőt rendeztünk az otthon diákjai számára. Célunk az volt, hogy egy kellemes, örömteli napot töltsünk el a gyermekek között. /asztalitenisz, teremfoci, 11-es rúgó verseny, különböző sor- és váltóversenyek stb./

Igen sok édességet, társasjátékot, labdát hoztunk ajándékba s a győztesek megjutalmazására.

A Vakok Otthonából több alkalommal vittük már el a gyerekeket színházba, moziba és kirándulni. Ezek mind-mind maradandó emlékek a gyermekek számára. Ebben az otthonban hangulatos ünnepeket is szoktunk rendezni. Pl.: karácsony, farsang, húsvét.

Boldogok vagyunk, hogy örömet tudunk szerezni ezeknek a gyermekeknek.

- A gyermekotthon vezetése, az Abonyi Napló, valamint a képviselőtestület nevében tisztelettel megköszönjük a támogatók szeretetét és önzetlenségét.

Tóth Ernő városi képviselő

A "vasminiszter"

Június 4-én, a "vasminiszter" Baross Gábor államférfi, a magyar közlekedésügy reformálója születésének 150. évfordulóján az abonyi vasútállomás épületén leplezett le emléktáblát a "Baross Gábor" Vállalkozási Alapítvány, a Budapesti Iparkamara nevében Baross Szabolcs, a Coop-system Szervezési és Tanácsadó Konzorcium igazgatója.

Az említett alapítvány és kamara országszerte egységes emléktábla elhelyezésével emlékezik Baross Gáborra ott, ahol utca, tér vagy intézmény viseli nevét.

Nálunk a legideálisabb helyen, a Baross Gábor úton fekvő állomásépületre került a "vastábla".

Mint közlekedési miniszter, forgalmi politikája a magyar termelés és értékesítés hatalmas fejlesztésével járt. Sorra megváltotta a magánvasutakat, elsősorban a szabadalmazott osztrák-magyar vasút Bécs-Budapesti vonalát. Megalkotta a zónatarifát, újjászervezte a posta és távíró ügyét, reformálta az ipari oktatást, intézte a Vaskapu szabályozását. Puritán, éjt nappallá tévő munkás, kíméletlenül energikus tervező és megvalósító.

1892. májusában 44 évesen hunyt el.

Hat évvel később szobrot állítottak emlékére Budapestben a Keleti Pályaudvar előtt, melyet Szécsi Antal szobrász alkotott.

Baross Szabolcs rövid beszéde után Retkes Károly csomóponti főnökkel leplezték le az emléktáblát, koszorút helyeztek el az Önkormányzat, a MÁV és a Múzeum képviselői.

Györe Pál

Emlékkilájitást szeretnénk készíteni az I. világháború hősi halott katonáinak tiszteletére.

Ezért tisztelettel kérjük mindazokat az abonyi családokat, akik szeretteiket veszítették el az 1914 - 1918-as háborús évek vérvízarában különböző frontokon, hogy adják kölcsön elődeik korabeli katonafényképét, hogy az 1998. október végén - november elején megrendezendő kiállításon azokat felhasználhassuk.

Bármilyen nagyságú, keretezett vagy keret nélküli fényképet elfogadunk, s kérjük kölcsön egy hónapi időtartamú kiállításunkra. A fényképeket a múzeumba kérjük átadni szeptember 30-ig, ha szükséges, házhoz megyünk érte. /A múzeum hétfő kivételével minden nap nyitva van 9-16 óráig./

A kiállítás időpontjáról e lap hasábjain tájékoztatjuk a tisztelt Olvasókat.

Tudjuk, hogy kockázatos e vállalkozásunk, hiszen 80 esztendő hosszú /négy generációnyi/ idő ilyen "apróságok" megőrzésére. De hátha sok ilyen képet megőrzött a kegyelet, az emlékezés, generációk tisztelete.

Ebben reménykedünk, mi szervezők, rendezők.

Múzeum és Baráti Köre

Az Abonyi Nagycsaládosok Egyesületének júniusi életéből

A június nagy készülődéssel kezdődött, mert a nagycsaládosok egyesületek életében fontos nap az országos találkozó napja. Kamarakerdő neve összefonódott a nagycsaládosok számára a testvér-szervezetek és családtag-jainak megismerésével, a barátság továbbfejlesztésével. A közös programok, játékok, vetélkedők még szorosabbá teszik a hasonló életkörülmények között élő családok

közötti kapcsolatot. A nagyszerű programok nemcsak kikapcsolódást biztosítottak, de a hasznos programok között a családi véradás is bebizonyította az "együtt-egymásért" igazságát.

A nagy létszámú abonyi csoport minden szinten sikeresen képviselt minden abonyit, öregbítve az abonyról kialakult pozitív véleményét. Az biztos, hogy aki már részt vett a Kamarakerdei Családi Napon, az legközelebb is résztvevője akar lenni a rendezvénynek, így az ANE is.

A majálisához hasonlóan június 20-án az ANE családi napján több mint 100 fővel ünnepelte a szünidő kezdetét reggeltől napestig. Az izletes ebéd után a felhős égbolt sem akadályozta a felhőtlen boldogságot a gyermekekben, hisz a közös játéknál nincs jobb. A szokásos fociderbi a nem mindennapos küzdelem után a szülők számára izomlással és komoly folyadékvesztéssel járt. A kötélműzást főként a gyerekek nyerték, de készülünk a visszavágóra. Családi napunkon szeretettel fogadtuk az új és az újból a tagjaink közé álló családokat. Rájöttek, hogy közösen könnyebb.

Évadzáró kirándulást szerveztünk Szilvásváradra, Egerbe. A lázas készülődés meghozta gyümölcsét, a látványt, amit a Bükk-hegység változatos, természetadta szépségei adtak. A Szalajka-völgy megmutatta szépségét gyermekeinknek is, akik nekivágtak a meredeknek, hogy megnézzék az ősemberbarlangot. Megkóstolták a hegy gyomrából előtörő jéghideg és kristálytisza forrásvizet. Megcsodálták a Szalajka vízeséseit, a sziklaforrás szépségét, a kristálytisza vízben szélsébesen úszó pisztrángokat, élvezték a természetadta gyönyörűséget, amit az alföldi ember szeme ritkán lát. A sík terephez szokott lábat kikészítő hegyi túra után újult erővel, a törököt megsejényítő lelkesedéssel vették be Eger várát a nagycsaládosok. A gyermekek csoportjai az ódon várfalak között a hősök méltó utódaiként védték az általuk kijelölt várrészeket, nem tudtak betelni a látvánnyal, az ágyúk újra "megszóltak" a kezük alatt, még az árusok, a fagyisok sem érdekelték a "várvédőket". A hajdani időkben "forró áldás" zúdult alá, most az égiek hideg jéggel tarkított felhőszakadást zúdítottak az "újkori védők" nyakába, fedezék alá kényyszerítve a "maroknyi sereget". Élményekben gazdagon térünk haza alkonyatkor és egyöntetű volt az az elhatározás, hogy van még természeti és történelmi látnivaló, amit meg kell mutatni gyermekeinknek.

Köszönetet mondunk támogatóinknak:

Önkormányzat gazdálkodási csop., Kék Láng Kft, PBN 96Bt., József A. Agrár Szöv., Kenguru 2000 Bt, Abonyi György, Lévai György, Földi Gyula, 234. Bt, Abonyi Diszkont, Kerdorádó, Priméria Bt, 226.sz. ABC, 229.sz. ABC, EMENA Süt.Kft., Zalai Tiborné, Molnár András, Diszkont Vasút út, Parti Mihályné.

Farkas Sándorné ANE titkár

A szerszám közt legutolsó a kapa ...

De sokszor fölhangzott a Körösi úton egészen addig, míg be nem fordult az Imre utcába... Régi földbe csúszott rissz-rossz kapujában lócaféle, arra telepedett nagy cihelődések közepette. Mert amíg ideig ért s ide "leproccolt", meg kellett "küzdeni" az udvarból reá rontó ebekkel, mert be-bekajbált itt is, ott is a portákon tevő-vevő ismerősökre. Fiatal korában jól kezelte a fándlít, meg a hóbít, a kisebb-nagyobb simítókat a kőműves kalapáccsal együtt. Azok még idős korában is ott voltak a szerszamos-elemőzsiás zsákjában /akár kellett, akár nem/ a vállán elmaradhatatlanul. Valahogy félresiklott az élete. Özvegyen is maradt. Mint "mesterembert" hol ide, hol oda hívták dolgozni. Jól értette a kemencék meg a berakott sporheltek tűzhelyek/ készítését. Nála senki jobban! Megcsinálta ő a bútort is, a szekrényest is, csak rá kellett bízni...

Meg tapasztált, javított. Ha azután jól tartották, ahol dolgozott, útközben a kocsmák ajtóit sem kerülte el, elég sűrűn megtörtént, hogy "boriskával" kettőzgette lépteit. Bárhol dolgozott is, gyalog ballagott hazafelé. Közben morfondírozott magában: Nem volt olyan kormány és szent, akiket Ő le nem szedett a tizkőrműkről... Amúgy magyarosan! De a nőta nem maradt el. Mindenféle öreg nótát dalikózott, de soha nem hagyott ki a műsorból. Tőle hallottam én is, mástól soha, senkitől. Most is hallom "borizú" hangján, hogy:

"A szerszám közt legutolsó a kapa,
Mely az embert a föld alá takarja.
A síromat a sírásó ássa meg,
De a taktust csak a kapa adja meg."

Abból a kis nádfedeles öreg házból vitte ki a református temetőbe igencsak ötven esztendeje - 68 évesen - Varga Pálné, Retkes Eszti néném gyászkozsija, tollbokrétás, gangosan járó lovaival, gyalogos gyászhuszárok kíséretével. /Abban az időben még a háztól temettek./ Ha "látta" onnan fentről Korcz Zsófia néném fia azt a parádés monettet, meg "hallotta" a dalárdát, meg a kapa taktusát, bizvást mondhatta: Tudtam én, mondtam én mindig, hogy "szerszám közt legutolsó a kapa..."

Igy volt, Lajos bátyám!
... Így "egyecsem"!

Gy.P.

Válasz a Múzeum Baráti Kör és Múzeum hirdette történelmi játék júniusi kérdéseire

10. Történetíró, püspök, a Szemere kormány minisztere, az MTA tagja. Abonyban káplánkodott. Emléktáblája a Római Katolikus Plébánia falán található.
11. Porzó - Ágai Adolf, író, ujságíró, Abonyi Lajos barátja, A "Borsszem Jankó" c. élelapp szerkesztője.
12. Degré Alajos lakott Abonyban, Világos után az Alföldön bujdosott, s Abonyban Antos János - Radák Katalin családjában talált menedéket.

A Múzeum és Múzeumbaráti Kör történelmi játékának júliusi kérdései:

13. Ki készítette a névadó reliefjét a Kossuth Szövetkezetben?
14. Ki alkotta Kossuth egész alakos reliefjét, mely a zenciskola falán van?
15. Ki volt Ruttkay József és mi volt a foglalkozása?

"Ha csak egy szólólevelet sikerül megörökítened" -Három abonyi képzőművész-

Kedves és kellemes meglepetésnek lehettek tanui mindazok, akik a közelmúlt egyik forró vasárnapján az abonyi Városháza dísztermébe igyekeztek, hogy megtekintsék Donáth Lajos, Raffael János és Kállai Ernő képzőművészeti kiállítását. A helyi alkotók szeretettel készültek a XIII. Abonyi Kulturális és Sportnapok keretében történő "premierjükrre".

A zsűfólásig megtelt teremben Plangár László, a Gyulai Gaál Miklós Általános Iskola igazgatója nyitotta meg a tárlatot, jóismerősök, barátok, kollágák, családtagok jelenlétében.

Donáth Lajos nyug. tanító és tanár karikatúráit tárta a nagyérdemű elé. Nem mindennapi út vezetett el addig, hogy műveit "láttatni" merje.

Hogyan is indult? 8 éves koráig szörnyű dolgokat művelt a papírral, mint anyaggal. Ügyetlen és türelmetlen volt, így sok papírt tönkretett. Csaknem megbuktatták rajzból. Am szerencséjére - a 24. órában - "mentőövekbe" kapaszkodhatott. Kezébe akadt egy érdekes kiadvány: "Tökfejek - Mákfejek" címmel. A humorral átítatott alkotások nagykőrösi embereket ábrázoltak. Nagyon megtetszett Lajos barátunknak ez a fajta ábrázolásmód. Egy az egyben másolgatta, kopírozta őket. Majd szabadon, nagyobb méretben vetette őket lapra. Az elmélyült alkotásokat, a szép rajzokat a hazaérkező Apa - a volt református elemi iskola igazgatója - is méltányolta, csakúgy, mint Lajos Édeanyja. Ezután nem hagyta nyugtot a gyerekeknek. Szünet nélkül rajzolni kellett. Körbe kellett járnia a rokonságot, a jó ismerősöket, hogy megörökítse őket a maga sajátos módján. Ezért komoly anyagiakra tett szert gyermekként. Az erkölcsi elismerés az iskolában sem maradt el: a harmadikos félévi értesítőben csillagos 1-est kapott /ugyanis akkor még fordított volt az osztályzás/. Szabadon dolgozhatott a tanórán. Tanítója - Fehér Tibor - "jutalomból" engedélyezte neki, hogy oda ülhet, ahová akar, s azt a témát rajzolja, amelyek tetszik neki. Ennek következtében lett akkora kavarodás, hogy az inkább ürmő volt, mint öröm nebulóknak. Más tantárgyakat elhanyagolt, s a rajzolás is úgy megutálta... Amíg a többi gyerek kinn játszott, neki bent rajzolni kellett... Úgy tűnt akkor, hogy fuccs a "karikatúrismusának".

Donáth Lajos - lehet, hogy a sors fintoraként is - szintén tanító lett. /1957. őszén Abonyban kezdte, s itt is fejezte be pedagógiai pályáját, amely 32 évig tartott./ Táborokban /úttörő, sport.../, szép környezetben, kellemes emberek között újból kényszerűt érzett a rajzolás iránt. Tehát az alkotási vágy valóságga vált: újra karikírozott hősünk. A karikatúra szó jelentése nem túl hízelgő. Egy személy külső jellemző vonásait és jellembeli tulajdonságait szándékosan túlzó módon, gúnyosan, avagy mulatságosan ábrázolja: görbe tükör.

Ki szereti az ilyesmit? Őszintén szólva senki. De igenis van egy "de": -megörökíttetni magát az utókornak - az már igen.

Nos, több abonyi ember karikatúráját láthattuk Lajos gyűjteményében. A húsz éve készült

képekre is rácsodálkozhatott a nagyérdemű. Az arcok békésen megfértek egymás mellett a tablón. Így felfedezhettük Skultéty Bellát /Király B. Izabella/, Nagy Palit /Dr. Nagy Pált/ akik azóta - 20 év - még közismertebb emberek lettek.

"Jé, ez a Habony Pista!" - bökött rá "az azóta" képviselő társává vált Habony úrra - Gajdos István polgármester úr.

Donáth Lajosnak, mint amatőr színjátszónak múltja és jelene is van Abonyban. /Legutóbb a "Légy jó mindhalálig" c. mű modern változatának iskola igazgatójaként láthattuk az abonyi művelődési ház színpadán/. Donáth a színjátszó próbák szünetében kapja ceruzahegyre műkedvelő kollégáit. Kedvesen, gyermeki naivitással, úgy, hogy ne fájjon. Távol áll Tőle a gúnyosan maró, cleven húsbá vágó stílus, ábrázolásmód. Szereti modelljeit, vagyis embertársait. Karikatúrái többnyire kedvesek. humorosak, bájosak, olyan "lajososak", mint "Sűrű Jóska", "Vitéz Kapanyak" "Krisztyán Károly" és a többiek. Kicsit könnyedebb /ceruza/ vonalvezetéssel hatásosabbak, clevenebbek lennének a karikatúrái. A sokoldalú Lajos önróniával vállalja önmagát az "életben" is.

Raffael János abonyi születésű alkotó ember. Sokoldalú Ő is. Több szakmában szerzett jártasságot. Jelenleg tartós munkanélküli. A kiállítóterem sarkában lévő paravánon - kissé a háttérben - hűzödtek meg szalmakompozíciói. Képeivel sok-sok embert lenyűgözött. A szalmával való kapcsolata a hetvenes években kezdődött, amikor piaci árusként szériában szalmaképeket készítettek és értékesítettek. Az egyszerű, dekoratív jellegű képek a lakásokat díszítették. Nem sokáig tartott a szalmával való barátság. Ez csak látszat volt, mert ami több, mint két évtizedig lappangott, szunnyadt az alkotóban, az vulkánként tört fel /ki/ 1997-ben, amikor is a Cigány Népművészek Országos Egyesülete pályázatára újra készített komoly kompozíciójú képeket. A felhívás témája a régi cigány foglalkozások bemutatása volt, eltért a témától, így nem fogadták el János anyagait, de az országos szerv biztatására nem hagyta abba a szalmával való foglalkozást. Abonyi kiállítás alaptémáját nagyrészt Szécsi Magda grafikáiból válogatta a halkszavú, szerény Raffael János. Képei a cigányság eredetéről, életéről szólnak, melyeket a monda és a mese eszközeivel tár elénk. A lovaskocsin hazafelé tartó cigányember, a muzsikáló pár egyszerűségében egyszerű. A bonyolultnak tűnő aprólékos, finom rajzolatú kompozíciók térbelinek tűnnek, többdimenziós hatással bírnak. Művésziek. Gondolkodásra bírják a "befogadót". Hogyan is készül a mű? Lássuk a technikát.

Raffael János fekete vászonra rajzolja a témát, majd mozaikszerűen ragasztja fel a kettészelt, vasalt szalmaszálakat. S így építi képeit. Majd kartonlapra feszíti az alkotást és saját készítésű fakeretbe öltözteti. Az aranyló szalmaképek fekete alapon ragyognak, kellemesen dekoratívak, de ennél többek: mondanivalót hordoznak. A szalma művészi világában gondolkozva újszerűt nyújtanak Raffael János alkotásai.

János gondol arra is, hogy a szalmakép készítés csínját-bínját átadja elsősorban a gyerekeknek. Legifjabb tanítványa Zsófi unokája, aki szeptemberben első osztályba lép. A nagypapa vendégkönyvébe már nem ákom-

bákomokkal, hanem szépírással írta be véleményét, megosztva örömét mesterével. Zsófi most még kedvet érez a szalmakép ábrázoláshoz.

Raffael János a nyáron táborokban tanítja a technikát. 1998. július 2-9-ig Várbükkön - a Mátrában a hátrányos helyzetű gyermekek részére szervezett táborban nevelőként és kézművesként is tevékenykedik.

A szintén abonyi születésű Kállai Ernő olajfestményeivel hívta fel magára a figyelmet. Gazdag anyagot vonultatott fel. Színpompás, jól visszafogott, különböző méretű képeken pásztázhatott a szem. Mindenki találhatott a saját ízlésének megfelelő képet. Nekem pl. az egyszerű házakat visszafogottan ábrázoló alkotása, a folyóban visszatükröződő, megmártózó, dús lombosított fákat megörökítő képe tetszett. Kállai Ernő önarcképei közül az egyik kimonodottan profi munka. Művészi szinten is képes festeni. Műveit egyetlen irányzathoz sem lehet besorolni, de legközelebb a naturalistákhoz áll. Biztos ecsetkezelés jellemzi képeit. Csakúgy, mint Donáth Lajos, kedves képeket alkot Kállai Ernő a családtagokról. Sógora, Misa bácsi csakúgy pöffel pipájával a vásznon, hogy a tárlatnéző azt várja, hogy a csontos aszott arcú öreg úr mindjárt lelép a paravánról: "eleget lógott már a szögön". Ki kedveltette meg igazán a rajzot, a festést Kállai úrral? Az abonyi Horváth József művésztanár, aki 1 évtizedig volt tanára, úgymond "mestere". elindítója Kállai Ernőnek. Józsi bácsi is nagy művésze volt a tájképfestésnek, de számos jeles portréja is díszíti közintézményeinket, így az abonyi Városháza dísztermének falát.

Kállai Ernő Budapesten folytatta tanulmányait a későbbiekben, s neves festők képeztek. Számos kiállítása volt, a sajtóban is írtak róla, a tv is foglalkozott munkáival. Épp itt volt az ideje, hogy képeire rácsodálkozzanak övéi is, vagyis az abonyi emberek.

A fenti három alkotóban az a közös vonás, hogy az abonyi közélet, de még a szűkebb közösség számára is itt és most vált nyilvánvalóvá, hogy ők képzőművészettel foglalkoznak. Bizonyára vannak még rejtett kincsek Abonyban, amelyek mindenképpen jó lenne, ha napvilágra kerülnének.

Közül másfél évtizede Fegyverneken meghirdettünk a nagyközség lakói számára tehetőségkutató pályázatot. A vártnál is eredményesebb lett kezdeményezésünk: megmozdult szinte az egész nagyközség: a legegyszerűbb embertől a vezetőig, a fiataloktól az "aggastyánig" alkotott az emberek: képzőművészeti, díszítőművészeti, irodalmi alkotás, helytörténeti, néprajzi tanulmány és több más, értékes munkát halmozott fel a művelődési ház ideiglenes gyűjteményeként. Kiállítottuk a műveket: megyei szakemberek, művészek zsűrizték az alkotásokat. Magas színvonalú munkák is napfényre kerültek, amelyek a szolnoki Damjanich Múzeum gyűjteményébe kerülve kuriózumnak számítanak.

Megalakult belőlük az alkotók klubja is, s az amatőr képzőművészek együttesen más településen is bemutatkoztak, így Abonyban is. Az egyes ember számára is rendkívül fontos volt: a lappangó alkotási vágy kirobbantása, remélhetőleg namcsak üstökös életűvé válván.

Végülis nem az a lényeg, hogy mindenképpen

*"Te vagy az, aki után lámpással
futottam,
Te vagy az, akit vakon is megtaláltam.
Te vagy az, akiért érdemes az élet,
Te vagy az, akibe egyszer majd
belehalok."*
/Kassák Lajos/

Június hónapban házasságot kötöttek:

Gombos Márta - Mucza Mihály
Tóth Tünde Márta - Kunvári Zsolt
Medveczky Edit - Soós Gyula
Rimóczi Anna Tünde - Varga Zsolt István
Kalacsi Krisztina - Varga Sándor

Gratulálunk!

*"Jó volt, míg éltél: most, bárhogy
szeretlek,
nagyon hiányzik testi meleded."*

Halottaink

Szabó József 95 év, Függetlenség u. 13.
Sánta Istvánné 78 év, Tabán u. 7., Panyik
Istvánné 76 év, Mátyás kir. u. 53., Szép Béla
59 év, Alkotás u. 1., Bükkösi Ottóné 54 év,
Klapka u.11., Antal András 67 év, Vasvári
P. u. 14., Búzás Gézané 83 év Budapest,
Bartók B. u. 28. Nagyhajú Kálmánné 72 év.
Vak Bottyán u. 9., Juhász Istvánné 84 év,
Vasút dülő 37., Somogyi Géza 64 év, Vasút
út 37., Zlatóczky Mihályné 88 év, Gresko-
vics u. 6., Gábor Dénesné 75 év, Móricz Zs.
u. 5., Pál Géza 43 év Lukács u. 9., Mészáros
Antal 85 év, Dohányos d. 6., Kakuk Istvánné
74 év Szilágyi E. u. 3., Mádi Béla 85 év,
Honvéd u. 39., Petrezselyem Sándorné 74
év, Batthyány u. 43., Gál Béla 61 év, Baross
G. u. 6., Fehér György 73 év, Táborhegy d.
77., Vágó Jánosné 83 év, Szelei u. 24.

művészi alkotások szülessenek,
hanem hogy értelmes tevékeny-
séggel, kreatív módon meg-
találják az emberek magukat akár
nyugdíjasként, vagy munkanél-
küliként is. S a józlás határain
belső alkossanak. Hasonló kez-
deményezés valószínűleg Abony-
ban is meghozhatná gyümölcsét.
Bátorítaná az embereket, s egy
kis pezsgést hozhatna a város és
kisebb közösségek, valamint
egyes emberek életébe. mert:

*Ha csak egy szőlőlevelet
sikerül megörökitened,
ha egyetlen sorod is odaérez
a fesszes fűrtiszemek fényköréhez,
vagy ha csak vágynak támad a
délután
tóra tekintve, hozzá szót is találni,
vagy ha a szépre nézve, hozzátenni
semmit sem áhítsz, csak belémerülni,
mint telked otthonába:
már nem éltél hiába.
/Devecseri Gábor. Csak/*

Bálint Zsuzsa

Abony centrumában 200m²-es családi
ház két utcára nyíló engedélyezett
műhely épületekkel eladó. Érdeklődni:
56/373-886 telefonon naponta 14-20 óra
között. Irányár: 6,5 millió Ft.

Felhívjuk a lakosság figyelmét az

amerikai fehér szövőlepké

által okozott fertőzés elleni védekezésre.
A növényvédelemről szóló 1988. Évi II. tv.
és az 5/1988./IV.26./ MÉM rendelet szerint
az ingatlan tulajdonosa, kezelője,
használója köteles a kártevők elleni
védekezést azok megjelenésekor
elvégezni. Terjedésüket, tömeges
elszaporodásukat megakadályozni.
Fentiek be nem tartása esetén eljárást
kezdeményezünk.

Parlagfű irtása

Az utóbbi időben a közterületeken
elszaporodtak az allergiát okozó pollen
termelő gyomnövények pl. parlagfű.
A meteorológiai viszonyoktól függően a
légáramlatok nagy távolságokra /20-50
km-re/ is elszállítják az apró részecskéket,
amelyeket beélegezve a nyálkahártyákkal
érintkezésbe jutva a lakosság allergiára
hajlamos tagjait érzékenyíti. Ennek
következményei lehetnek a szénanáthás,
vagy asztmás megbetegedések is.

A gyomirtás ajánlott időpontja a fő virágzás-
időt megelőző időszak /július, augusztus/
illetve a magok beérése előtti időszak
/szeptember/.

Irtása leghatásosabb tavaszi
megjelenésétől kezdve korai gyomlálással

**Gépjárművezetői
tanfolyam indul
/B kategória/
a Petőfi Művelődési
Házban
előreláthatólag
augusztus végén.**

**Érdeklődni, jelentkezni
ugyanitt lehet
július 27-től
8 - 17 óráig.**

Hálás szívvel mondunk
köszönetet mindazon közeli és
távoli rokonoknak, barátoknak,
szomszédoknak, volt kollégáknak,
ismerősöknek, akik

Antal András

temetésén megjelentek, a kegyelet
virágait elhelyezték és mély
gyászunkban osztoztak.

A gyászoló család

A Petőfi Művelődési Ház Barát Köré
1 napos kirándulást szervez
1998. augusztus 8-án Cserkeszőlőre
/strandlátogatás/ Utiköltség: 400.-Ft/ fő

Szintén 1 napos kirándulás lesz 1998.
augusztus 29-én Gődöllő-Vácra
útvonalon. Utiköltség 750.-Ft/ fő

Szeptember 26-án Szilvásvárad Szalajka
völgy, visszafelé Eger, Szépasszony-Völgy
útvonalon lesz kirándulás. 900.-/fő
Érdeklődni, jelentkezni a 360-681-es
telefonon lehet.

Gyógyászati segédeszköz kiállítás és még hozzá néhány tudnivaló...

1998. június 23-án a kistérségi Gyógyászati Segédeszközök és Rehabilitációs Termékeket Gyártó Rt. volt az évi kiállítónk, elfogadva meghívásunkat, bemutatkozott Abonyban is. A Petőfi Művelődési Házban rendezett kiállítás lehetőségét kívánt biztosítani a gyártóknak a széles körű bemutatkozásra és a termékeiket használni kényszerülőknek a tájékozódásra.

A kiállítás háziasszonya Csipes Istvánné, aki segítette az évi rendezvényünk létrejöttét is, készséggel állt a látogatók és az érdeklődők szolgálatára. Ő adott tájékoztatást és útmutatást a különböző eszközökhöz és az előtte "beszerezni valókhoz":

- mihez szükséges szakorvosi vizsgálat
- mi szükséges a térítés mentességéhez, a közgyógygázolványt, üzemi baleset jegyzőkönyvét vagy a honvédelmi kötelezettséget megállapító okiratot, pl.: hadirokkantaknak/

Egyéb esetben általános jogelmen kell téríteni a megállapított díjakat. A segédeszközök térítési díját nem kell előre kifizetni, hanem házhoz szállításkor kell aztl kinyeríteni. Az Rt. térítésmentesen szállítja ki a felírt eszközöket. Az elküldött vény ellenében max. 10 napon belül a címére szállítják a kért segédeszközt. Jó tudni, hogy a szobai és utcai tolokocsinak 5 év a kihordási ideje. Ennek eltételével már a házi orvos is felírhatja. Közgyógyra az elektromos kocsit ingyenes.

A műszaki fejlesztések közül a legérdekesebbek a kültéri önhajtós kerekesszék, a kapaszkodó család és fűrdetősék, a tranzit kerekesszék és az új, aktív, önhajtós kerekesszék. Megtudtuk, hogy van összesukkelhető, szétszedhető, önhajtós szobai kerekesszék gyerekek számára is. Létezik olyan kerekesszék is, amelyet egy kéz segítségével lehet működtetni. Bővebbet az Rt.-től lehet megtudni.

A leírtakhoz még kívánczik valami: a rendszerváltás óta még nem született meg a minisztériumi rendelet, amely tisztázhatná a gyógyászati segédeszközök körüli zárváros helyzetet - amit nagyon sokan kihasználtnak - nem sikerült létre hívti olyan ellenőrző szervezetet, hazai gyártókat és felhasználókat képviselő civil szervezetet, amely képes lenne megvalósítani a TB kassza ellenőrzését és annak nagyjító alá vételét. Ugyanakkor a gyógyászati segédeszközöket használni kényszerülőknek, a mainál sokkal jobban kellene segíteni, mert a TB által támogatott eszközök köre már hónapról-hónapra szűkül, mert nem kevesebb, mint 18 milliárd forint rossz elosztásáról, felhasználásáról van szó.

Visszatérve a kiállításához, szeretnénk megköszönni az Rt.-nek és Csipes Istvánnénak a közreműködését és nem utolsósorban a művelődési ház vezetőjének és dolgozóinak a segítségét, mert nélkülük nem jöhetett volna létre mostani kiállításunk!

(Győre Tibor)

KÖSZÖNJÜKI!

A Mozgáskorlátozottak Abonyi Szervezete június 14-i összejövetelén adta át az Abonyi Szolgáltató és Vagyongazdálkodó Szövetkezet adományát, 10.000,- Ft-ot Rakitovszky László, az igazgatóság elnöke, aki méltatta a szervezet eddigi munkáját, és nagybecsülését fejezte ki a szervezet további munkáját illetően. Valamint ígérte, hogy a lehetőség keretein belül a továbbiakban is szeretne támogatni bennünket.

1998. június 15-én a Dél-Pest megyei ÁFESZ Ceglédi Igazgatóságától, amelynek vezetője Sárkányosné, 8.000,-os vásárlási utalványt vehettünk át.

Szervezetünk nevében szeretnénk megköszönni, hogy számon tartanak bennünket, anyagi támogatásuk nagy segítséget jelent számunkra. Munkájukhoz sok erőt és egészséget kívánunk! Tisztelettel:

Mozgáskorlátozottak Abonyi Szervezete

Híreink

1998. június 14-én tartottuk a Családsegítő Szolgálat épületében soron következő összejövetelünket; ezúttal

Villő napi műsoros búcsúval, amit megelőlegeztek a szervezet nótái a közelgő június 16-i Apák napja alkalmából. Ezt a napot házankban először Miskolcon tartották meg 1994-ben, ami hagyományteremtő volt ebből az alkalmából. A szívárvány minden színében pompázó, rajzolt virágokkal és apró figyelmeztetéseket sejtető, figyelmes és ötletes ajándékokat kapott az, aki eljött vasárnap délutáni összejövetelünkre. Az ünnepség előtt megfontolandó - a múlt és a jövőbeni dolgokra a Nő teremtése c. verset kaptuk ajándékba.

Ezek előtt beszéltük meg mindennapi dolgainkat, intéznievalókat. Így.

- üdülésekről pl. Tata, Siófok, Nagykőrös.

- a Budapesten működő /1903/ Mozgásjavító és Diákotthon lehetőségeiről.

- a váci felkérő levélről

- megköszöntük a Jótékonyági Hangverseny előkészítésében, lebonyolításában közreműködőknek a segítségét.

- a júliusi kirándulásról, amelyet Gyulára terveztünk, amelyre már jelentkezés nem lehetséges.

- a jótékony célú rendezvényről, mely júl. 18-án kerül megrendezésre, és amelyre még lehet jelentkezni.

- színházról, Gyógyászati segédeszköz kiállításról és az előkészületekről.

Összejövetelünk fénypontja pedig az a hat darab gyönyörűen elkészített gyümölcs torta volt, amelyet Szarvák Zsuzsanna készített el erre a jeles alkalomra, és a hab a tetején a meglepetés. Ezúton is szeretnénk megköszönni kedvességét és figyelmességét!

Előrelátó: augusztusi ÚJKENYÉR-napi ünnepségünket az Abonyi Lajos Falumúzeumban fogjuk majd megtartani, amelyre ezúttal is várjuk az érdeklődők jelentkezését a Családsegítő Szolgálatban.

Hogy is van ez?

/gyógycipők és
lúdtalpbetétek/

Az Országos Egészségbiztosítási Pénztár Gyógyszerügyi és Gyógyászati Segédeszköz Osztályán megtudtuk, hogy a gyógycipők támogatási köre nem szűkült, hanem bővült. Egyébként azt, hogy ki, milyen esetben jogosult OEP támogatásra, ha gyógycipőt visel, rendelet szabályozza. Akárcsak azt, hogy mi is az az ortopéd cipő. Az is befolyásolja a támogatási és a térítési díj arányát, hogy mennyire súlyos az a betegség, amelynek következtében valakinek ortopéd cipő viselése javasolt. Támogatás illeti meg azokat a neuroterápiás és diabéteszes betegeket, akiknél prevenció okokból javasolja az ortopéd orvos az ortopéd cipész által készített gyógycipő viselését. A gyógyászati segédeszközök körébe "bekerült" a megelőzés gondolata és gyakorlata. Az a cukorbeteg, akinél tartani lehet attól, hogy a betegsége következtében tönkremegy a lába, gyógycipő viselésére szorul. Nem ritka a gyógycipő viselésére szorulók között, hogy csak az egyik láb hibáját kell korrigálnia a speciális lábbelinek. Az OEP 85%-os támogatására jogosult az, akinek már valamilyen betegség következtében deformálódott a lába /lábai/, tehát az, akinek a lábán bűtyök, kalapácsujj van - vagyis olyan elváltozás, amely a gyárilag készült lábbeli viselésére alkalmatlanná teszi vagy súlyosabb lábelváltozás esetén /zsugorodott lábfej, megrövidült láb stb./ Mint az osztályvezető asszony elmondta, a gyógycipők tartozékait is támogatja az egészségbiztosítás. Ugyancsak 85%-os támogatást kap az, akinél végtagrövidülés és lábdeformitás együtt fordul elő.

A cukorbeteg esetében pl. igen fontos a lábat kimelő laticelpárnázás, vagy a báránybőrrel készült bélel. Természetesen a támogatás csak abban az esetben illeti meg a betegeket, ha olyan ortopéd cipésznek készíttetik el lábbelijüket /Cegléd, Rákóczi út/, akik szerződésben állnak az OEP-el. Ilyen mesteremberek egyébként az ország minden nagyobb településén található, bár nem az igény szerinti számban. Hiszen sok éven át akadozott a szakember-ellátás, utánpótlás képzése. Ez az oka a hosszú vállalási időnek is, amit a rászorulóknak gyakran kifogásolnak. A rendelet egy esztendőben határozza meg a kihordási időt. A gyógycipők mellett a lúdtalpbetétek árát is támogatja a biztosító. 50%-os a gyógybetétek támogatottsága, ha azok egyedileg készülnek. /A SCHOLL termékekre nem vonatkozik a támogatás/

A lúdtalpbetétek kihordási ideje egy év. Jó tudni, hogy az ortopéd cipőkre is vonatkozik a tartós fogyasztási cikkeknél szokásos szavatossági idő. Tehát: elmegyünk a házi orvoshoz, kérünk beutalót az ortopédiára. A szakorvos megírja a receptet 3 példányban az ortopéd gyógycipő-készítőnek, ott leveleszik a pontos lábméretet, kitöltnek egy előszámát, megmondják, hogy mennyibe kerül a cipő és azt, hogy a beteg az OEP támogatásra mit fizet. Megmondják az időpontot, mikor kell menni próbára. Közlik, hogy mikor lesz kész a cipő. Hát így van ez!

Leírtam ezt a történetet, ami édesapámmal esett meg. Véletlenül tudtuk meg ezt a lehetőséget. Gondolom, sok embernek segít ez, hiszen az eredetileg 27.100 Ft-ba kerülő cipőt így 5.100 Ft-ért meg lehet kapni.

Halasi Attila Cegléd

Meghitt beszélgetés egy megfontolt, céltudatos emberrel, akire magas beosztása után is felnéztek az emberek

- *Mucsányi Kálmán /1914/ bácsival ülök szemben, s kértém őt, hogy elevenítsük fel sokrétűen gazdag életét. Örömmel tett eleget a kéréssemnek. Több mint nyolc évtizede Abonyban él. Kéréssemre így vall magáról:*

- Huszonkét évet Budapesten, huszonhárom évet Szolnokon dolgoztam. Azt vallom, hogy az ember életében három állomás van. Nálam az első: 1930. Ekkor váltam felnőtté. Amikor elvégeztem az akkori elemi iskolát, kereskedő tanulónak mentem, mert vonzott ez a pálya.

Segédlevéllel a kezemben elindultam a fővárosba munkát keresni. Találtam munkahelyet. Kilenc évig dolgoztam egy munkahelyen mint eladó. Ezalatt közben szakmailag is képeztem magam. Így kerültem a Somogyi kávé-tea behozatali céghez, ahol fiók-üzletvezető lettem.

Sajnos, a második világháború az én életembe is beleszólt. Jöttek a katonáskodás évei: 1942-43-ban a II. Magyar Hadsereg tagjaként kerültem ki a keleti frontra. Ezekre az időkre nehéz visszaemlékezni. Résztvevője, de egyben túlélője is lettem a Don menti harcoknak. A nagy visszavonulás borzalmai ma is előttem vannak. Szerencsével határos módon életben maradtam. Mondtam is a bajtársaimnak a nagy ballagás közben, ha én egyszer hazakerülök, s valaki kirándulni hív, soha, sehová - elég volt a nagy kalandból.

1943 év végén leszereltem. Nagyon jó munkahelyet találtam. A 4711-es Tosca Kölnigyárba kerültem, ahol 1952-ig dolgoztam. Ekkor érkeztem el a második állomáshoz.

Egy pillanatra elhallgat. Arcának apró rezdülései jelzik, gondolatai a régmúlt időkben kalandoznak, majd így folytatja.

1952-ben kerültem Szolnokra, az akkor még épülő kénsvagyárba. Az avatásra jól emlékszem. Egy esős vasárnap vettük birtokba a gyárat. Szállítási vezetőként dolgoztam, majd később az anyag- és áruforgalmi osztálynak lettem a vezetője. Ide tartozott a beszerzés, értékesítés, raktározás, szállítás, bel- és külföldi szerződések kötése. Ennek során 1968-tól eljutottam Európa szinte minden

országába, még Észak-Afrikába is.

Mondanom sem kell, hogy a munka mellett következtek a továbbtanulás évei. Szolnokon a Közgazdasági Technikumban érettségiztem, majd a Budapesti ME ipar-gazdasági tagozatán szereztem főiskolai végzettséget. Az akkori követelményeknek megfelelően bekapcsolódtam a politikai továbbképzésekbe is.

- *Úgy tudom, a munkásosztályt képviseltesd és a mai napig is rendíthetetlen híve vagy.*

- Igen. Gazdasági munkám mellett politikai munkát is végeztem. Éveken keresztül titkára voltam a vállalat pártszervezetének, a legkritikusabb években /1953-1966/. Ezek az évek nagyon nehezek voltak. Gyáron belül is feltörték a valós és vélt sérelmek. Egyre másra jöttek a bejelentések. Egymásra mutogatás /1956/. Nehéz volt igazságot tenni. Hosszú éjszakákön át értekeztünk, hogy megkeressük az igazságot, senkit ne érjen jogtalan elmarasztalás. Úgy érzem, ha nem is minden esetben, de elfogadható döntéseket hoztunk.

/Az író megjegyzése - igen sok ott dolgozó abonyi munkás is nagyon sokat köszönhetett Kálmán bácsinak 1956 miatt./

Itt jegyzem meg, hogy világeletemben baloldali elveket vallottam, és vallok ma is.

Még a harmincas években tagja lettem a KAOSZ-nak, a Kereskedelmi Alkalmazottak Országos Szövetségének. Ez a szervezet az akkori Szociáldemokrata Párt égisze alatt működött. Itt jutottam hozzá: Marx-Engels - Hégel tanaihoz, ami igen mélyen leköttötte érdeklődésemet. Nálam az érték, a mérce a becsülettel elvégzett munka, bármilyen területen.

A harmadik állomás: 1974. december 31. Ugyanis ekkor kerültem nyugállományba. Ez nem olyan egyszerű dolog volt. Már évekkel előtte készültem a nyugdíjas évekre. Magam mellé vettem a leendő utódomat, s kértém, vegye komolyan ezt a munkakört, amit én évek során kidolgoztam. Huszonhárom év nagy idő. Nehéz volt kiválni a Vegyiművek közösségéből.

- *Sok abonyi dolgozott a gyárban?*

- Igen. Évek hosszú során megismertem ezeket az embereket családjukkal együtt. Az ötven-hatvanas években csak aludni jártam haza. Reggel korán mentem, este későn tértem haza. A munkaidő kötetlen volt számomra, de a munkát el kellett végezni.

Úgy éreztem, munkám után becsültek az ott dolgozó emberek. Bármikor, ma is, ha ellátogatok a gyárba, a régi munkatársak szeretettel fogadnak. Az elismerés évek múltán is megmaradt.

- *Nyugdíjas évek?*

- Amikor nyugdíjas lettem, már évekkel előtte tagja voltam az abonyi ÁFÉSZ igazgatóságának, az abonyi Tanács Ügyrendi Bizottságának. Az abonyi Labdarúgó Szakosztályt több éven át vezettem, s szponzoráltam is a Vegyiműveken keresztül. */Az író megjegyzése: Kálmán bácsi hosszú éveken át az úttörő olimpiákon, amik Abonyban kerültek lebonyolításra, igen szép ajándékokkal kedveskedett a győzteseknek./* 1975-ben fő részese voltam egy baráti kör létrehozásának, amely még ma is működik. */Erről külön írtam az elmúlt évben./*

- *Néhány szót a családról!*

- 1938-ban nősültem meg. Három asszonylányom van, hat unokám, négy dédunokám. Feleségem 1966-ban meghalt.

Anyám, aki velünk lakott, 1974-ben meghalt, 97 éves volt. Azóta egyedül élek, magam végzem a ház körüli munkát, egyre nehezebben. Hiába, 84 év. - Segítenek a gyermekeim és az unokám.

- *Mi a véleményed a politikáról?*

- Továbbra is munkaspárti vagyok.

- Ernőké! Ennyi fért bele ebbe a rövid 84 évbe. Szereztem életemben idehaza és külföldi utaimon sok jó barátot, de tudtomon kívül lehet, hogy ellenséget is.

Ki merem jelenteni, hogy készakarva senkinek sem ártottam. Ahol tudtam segítettem. /1956 miatt/ Amit néked elmondtam, tiszta valóság. Persze, jobb lett volna, ha másokat is megkérdezte volna, sok témában.

Hát röviden ennyi.

Megjegyzés: Varga István világválogatott kézilabdázó és Járdány Gyula fényképész Kálmán bácsi vejei.

- *Köszönöm az őszinte beszélgetést. Az Abonyi Napló nevében kívánok néked jó egészséget még hosszú éveken át.*

Baráti tisztelettel:

*Tóth Ernő
városi képviselő*

1992. Balról: Tóth Ernő, Mucsányi Kálmán, Varga István, Jenei Imre, Bakos József és Falusi Ferenc.

Fotó: Járdány Gyula

Abonyi expozíciók

/Megnyitó beszéd Gyuráki Ferenc fotóinak kiállításán a múzeumban/

Szeretettel köszöntöm Önöket a Múzeumi Világnap és a XIII. Abonyi Kulturális és Sportnapok alkalmából rendezett fotókiállítás megnyitóján.

Május 18-a a Múzeumi Világnap. Ilyenkor az egész világ összes múzeuma igyekszik tartalmas és szép kiállításokkal, konferenciákkal megemlékezni. Ebből az alkalomból tisztelettel köszöntöm az abonyi múzeum vezetőjét és dolgozóit és úgy gondolom, hogy a megrendezett tűzzománc kiállítás és a mai napon nyíló fotókiállítás méltó megemlékezés a Múzeumi Világnapról.

Tisztelettel köszöntöm mai kiállításunk alkotóját: Gyuráki Ferenc urat, az abonyi Postahivatal vezetőjét, akit úgy gondolom, nagyon nem kell bemutatnom, hiszen Abonyban mindenki ismeri. 1966 óta él Abonyban, élete a postához kapcsolódik, és tevékeny szerepet vállalt és vállal Abony közéletéből képeivel, rendszeres tudósítója volt az abonyi és környéki eseményeknek, melyek a Pest megyei Hírlapban és az Abonyi Naplóban megjelentek. Ríportképeiből eddig már kétszer volt kiállítás. A 80-as évek végén már egy kiállítást megnyitottam. Akkor még főleg ríport fotókat és fekete-fehér technikával készült képeket láthattunk. Nyolc év kihagyás után, közel két éve a színes technikával foglalkozik, de szemléletében is nagy változás, fejlődés történt. A lényeg kiragadása és bemutatása mellett társadalmunk, az ember és környezet viszonyának fenntartásáért aggódó embert ismerhettük meg személyében.

A fotográfia az a technika, amely legnagyobb pontossággal képes rögzíteni és reprodukálni mindent, ami a valóságban láthatóan létezik. Ezt tesszük, amatőrök, hiszen életünkhöz hozzánőtt a fényképezőgép. Exponálunk és rögzítünk mindent, és mint emléket megőrizzük. A tudatos és gondolkodó ember, mint Gyuráki Ferenc is, a téma művészi megoldásával a szín, a fény és árnyék, a képszerkesztés eszközével gondolatait művészi képben képes komponálni, velünk is megismertetni. Ezt bizonyítja mai kiállítása is. Képeit három témakör köré csoportosítjuk. Az első téma: események. A második: abonyi képeslapok. A harmadik téma: "A harmadik évezred felé".

Egy rövid kiállítási megnyitó lehetőségei kicsik ahhoz, hogy minden művét részleteiben elemezzük. Úgy gondolom, hogy ezek a képek magukról beszélnek, előttük megállva biztosan nagyon sok gondolatot ébresztenek Önökben az esztétikai élményeken túl. A teljesség nélkül szeretném egy-két képre felhívni figyelmüket, mely szubjektív, de engem megragadott! Bizonyítják, hogy mekkora alázattal és mégis milyen fölkészült határozottsággal közelít tárgyhöz, mutatja be gondolatait.

Az események sorában gyönyörködhetünk a "Búzaszentelés", a "Katonai tiszteletadással", "A várossá avatás", "Emlékezés a Donra" című képeken. A "Fontos szerződés" c. kép művészen örökíti meg a vasút megnyitásának évfordulóját. "A nosztalgia-vonat 97" című kép

jól szemlélteti az állomás mozgalmas életét. Mély emberi érzelmekről tanúskodik "A sebestült" című kép, amely tulajdonképpen a I. világháborús emlékmű egy része. Mi biztosan az egész emlékművet fotóztuk volna egy képeslapra. Gyuráki Ferenc megtalálta az emlékmű lényegét, és művészen mutatja be a haldokló katonán keresztül a kegyetlen történelmi eseményt. "Emlékmű" című képén a II. világháborús emlékmű részletén a fény és árnyék mesteri megvilágítását és megörökítését láthatjuk. Az élet pillanatai megragadásán keresztül az emberi arcok jól szemléltetik az emberi sorsokat, jellemeket, mint a "Praktikus szegénység?" a "Tereferé", "A professzor". A "Kampánycsend" képes egy város történelmi eseményét megörökíteni egy hirdetőoszlopon, amelyen megfér egymás mellett a választási plakát és a rockzenei esemény. Az abonyi ember számára mégis mondanivalót, eseményt tartalmaz. Az izraelita templom lepusztult oszlopaival a fény, árnyék, szín segítségével kifejezi, ami mindannyiunknak nagy bánata. A "Pusztulás jelei" azt is kifejezik - mert úgy látszik -, hogy jelenleg nincs és nem is lesz megoldás a megújítására.

A harmadik csoport képei talán a legmegdöbbentőbbek és bizonyítják, hogy Gyuráki Ferencet - és talán az emberiséget is, milyen gondok foglalkoztatják.

A "Harmadik évezred" négy képe jól fejezi ki az ember tragédiáját. A személtelap és a zsákot magára húzó ember védekezése azt sugallja, hogy talán nincs is megoldás. De szerencsére Gyuráki Ferenc lát megoldást, és ezekkel a képeivel bennünket is reménységre, cselekvésre biztat képeivel.

A virágok és a természet szépsége, a természet, a csend, a nyugalom és béke, az ember és a természet harmóniájának fenntartására, megóvására szólít bennünket.

A zsákból kitörő csirázó burgonya jól fejezi ki az emberiség élni akarását.

Expozíció, ez a latin szó a fényérzékeny anyag megvilágítását jelenti. Mai kiállításunk képei bizonyítják, hogy Gyuráki Ferenc nemcsak exponál, nyomja a fényképezőgép gombját, - hanem gondolatait művészi eszközökkel képes kifejezni. Munkájához gratulálok, és kívánom, hogy vágyai, tervei, az abonyi Posta történetének megírása, Abonyról készülő képes albuma valósuljon meg, mindezekhez legyen ereje és egészsége mindenki örömére.

Az "Abonyi expozíciók" fotókiállítást megnyitom, kérem Önöket, gyönyörködjenek és gondolkodjanak, tekintsek meg a kiállítást!

Drávay József
ny. igazgató

/A kiállításon Bach-muzsikát hallgatunk Bányász Viola előadásában, aki a budapesti Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskola végzős hallgatója hegedű tanszakon.

Mottó: Gróf Széchenyi mondta:
"Egyedül vagyunk"

Jaj a legyőzöttnek!

A magyarságnak az első világháborúban való részvétele valóságos öngyilkosság volt. Csak veszítettünk, de semmi körülmények között nem nyerhettünk.

Tisza István minden erejével tiltakozott a háborúban való részvételünk ellen, de Ferenc József nyomására az úgynevezett központi hatalmak sorában harcba szálltunk. Vesztünk-re. Senki sem veszített ebben a háborúban annyit, mint mi. A német, bolgár, török egy-egy ujját veszítette, de mi kezünket, lábunkat. Míg Németország 13. addig mi magyarok területünk 72 %-át veszítettük el, vele lakosságunk 64 %-át.

Schleswig déli részén, 1935-ben a Saar-vidéken népszavazást hirdettek, és megkérdezték a lakosságot, hogy Németországhoz, vagy Franciaországhoz kívánnak csatlakozni. Az elvett magyar vidékeken nem tartottak ilyen értelmű népszavazást, noha a jó szomszédok ellenünk soha semmiféle csatát nem nyertek.

Végül úgy nézett ki, hogy akiket az osztrák császár bevitt a háborúba, mi lettünk a legfőbb háborús bűnösök.

A kisanant helyezkedett, a nagyhatalmak ítélkeztek. Még a háborút elindító Ausztria is kapott egy jó részt hazánkból, amit ma Burgerland néven ismerünk. Ki keresett itt igazságot? Pedig van! Pl. Az első világháborút nem a népek, hanem Európa különféle nációjainak 9-10 politikusa indította el. Bédriját is ajánlottak.

A szép Magyarország tejfel-mézzel folyó földjét.

Az eddig már jól kirabolt magyar vagyonokat "zsákmányolt áru" felíratú vagonokban szállították kifelé hazánkból. Főként keletre, de más, minden irányba. Benes és barátai hamis térképekkel és hamis kimutatásokkal vezették félre az "ítélő bírakat", akik a győztes, ellenséges hatalmak tagjaiból állottak.

Ezek rendkívül tájékozatlanok és főként elfogultak voltak. Ők csak Ausztriáig láttak vaksi szemekkel. A magyar küldöttséggel szóba sem állítottak, míg az utódállamoknak minden hazug szavát tényként elhitték és vakon teljesítették. Így született meg egy "ítélet", mely ellen fellebbezési lehetőség nem volt. Főhőhéruunk a francia Clemensó, aki még Haynaunál is százszor nagyobb gyilkosa lett a magyarnak. Hihetetlen

gonosz volt ez a magyargyűlölő francia. Egyetlen angol küldött próbált gyenge hangon közeledni az igazsághoz, de ki akart itt igazságot? Erőtlen hangja a mellette ülő füléig sem jutott el.

Nem kellett igazság, csak ítélet. Ezt viszont megkaptuk. A jámbor magyar nép most közel nyolcvan év után sem tud nyugodtan élni, mert vannak olyan szomszédaink, akiknek egész életük, politikájuk ma is annyiból áll, hogy a magyarságot gyalázzák!

Sok oka van ennek. Egyet említek csak, hogy mindezek ellenére jobban élünk, mint ők. A jövőnk világosabb.

Károlyi Mihály Belgrádban már olyan meg egyezésre tett hajlandóságot, amit azután a padovai megállapodásnál írásba is foglaltak.

A Monarchia két vállon és a győztes 17? csapatok pedig átvonulhatnak rajta, sőt egyes területeit meg is szállhatják. Még híre sem volt Trianonnak, a jó szomszédok már megjelentek és foglaltak, zsákmányoltak.

A "zsákmányolt áru" feliratos vonatok dugig tömve, szoros egymásutánban robogtak kifelé az országból.

1919 dec 26-án a románok kimondták Erdély annexióját.

A csehek az alakuló Szlovákia részére 61.630 km² területet és több mint 3 millió embert, az oláhok egész Erdélyt, Bánátot megkapták. Ez 103 073 km² területet és 5.257.700 lakost jelentett. A szerbeknek 20.551 km² területet és 1.5 millió magyar jutott. Az osztrák is gazdagodott Burgenlanddal.

Istenem! Akik csatát nem veszítettünk, a valódi harcok győztesei voltunk, leköpködött, kiraboló senkikké váltunk!

Bányáink, erdeink 97 %-át, fenyveseink 83 %-át elvették. A trianoni vérbírák a magyart tették háborús bűnössé és kezét-lábát vették.

Bosszút álltak a nagyhatalmak. Igazságot tenni nem tudtak, csak ítéleteket hozhattak.

Benes hamis térképe és statisztikája, Clemensó mérhetetlen elfogultsága elég volt ahhoz, hogy ez a hatalmas tragédia megszülethessen.

Hol lehet ott igazság, hol születet ott tárgyilagos ítélet, amikor a győztes a legyőzött felett, a nagy a kicsi felett mond törvényt? Itt csak erőszak születet.

Trianonban, 1920. június 4-én a bosszúra szomjaj nagyok és a zsákmányra éhes telhetetlen gyomrúak együttesen ítélezték.

Ítéletük még ma is csak ítélet és nem valódi béke.

Minden nap olvashatjuk, hallhatjuk, hogy egyik másik szomszédunknak egész politikai életét a magyarság gyalázása tölti ki. Viazont mi tudjuk, hogy a fájdalmas igazság mégis csak a miénk.

Skultéty Sándor ny. tanár

Búcsú a kispadtól

A búcsú nem várt esemény sohasem az ember életében. Akinek ezt el kell dönteni, úgy gondolom, nehéz szívvel teszi. Különösen akkor, ha egy több évig tartó, eredményes edzői munka után kell ezt a döntést meghozni. Az edző, aki a különféle szakágakban a sportoló edzőmunkájáról dönt és azt irányítja, meghatározónak kell lenni az évek múlásával. Munkájának ez egyedüli mércéje és aszerint bírálják, osztályozzák, hogy a rábízott vagy az Őt választó sportoló mennyire eredményes. Ha a "díszítéseket" lebontjuk körülötte, a kérdés lényege ez. Ugyanakkor, ha a szakág csapatsport, még nehezebb az ebbéli munkát eredményesen végezni. Tudniillik, nem rögtön válik az emberből kimagasló eredményeket felmutató élsportoló. Először még jobban meg kell szeretetni azt a sportágot, amit választott, hogy mi szépség is rejlik benne. Majd - mert fiatalokról van szó - az akarat, a kitartás, a türelem és az alkalmazkodóképesség kifejlesztése kerül előtérbe. A fiatalokat nevelve, általuk a sikert megélni és megérni nem mindenkinek adatik meg munkája során. Egyszóval, nemcsak edzőnek kell lenni annak, aki ezt a munkát eivállalja, hanem egy mindenre odafigyelő, a csapat irányítását és sorsát lelken viselő egyéniségnek, akinek meg kell tudni oldani az ezzel kapcsolatos feladatokat, hogy a siker már "magától értetődő" dolog legyen. Ezeknek a feladatoknak a megoldása az évek múlásával rutinná, tapasztalattá érlelődik az emberben, ezáltal gazdag tárházzá válik az, aki a sorsnak köszönhetően, ennek részese lehetett. A múlt idő pedig ennek az edzői pályafutásnak egy bizonyos szakaszának a végét jelzi. Munkája során hat olyan NB II-es csapatnál dolgozott, ahol részese lehetett a sikernek. Irányítása alól olyan nevek kerültek ki a kézilabda reprezentánsaiként, mint Berkó Lajos, Bendó Csaba, Kotormán

Attila, hogy csak néhányuk nevét említsem a teljesség igénye nélkül. A bajnoki címek, a kupagyőzelmek és a korcsoportos világbajnoki címek is gazdagítják a képzeletbeli díszes tarsolyt. A csapatok sorában hetedik volt az Abonyi KC női csapata, ahová hívták és jött. De erről és egy rövid visszatekintésről már az edzőt, Szigeti Sándort kérdeztem, akit az idény utolsó mérkőzésén búcsúztatták és köszöntötték a szakosztály vezetői, a csapat tagjai és a közönség abból az alkalomból, hogy befejezte az edzői munkáját.

- Őt és fél éve vettem át a csapat irányítását. Ez idő alatt nagyarányú fiatalítást kellett végrehajtani, ami néha az eredmény rovására ment. Ennek ellenére a statisztikánk imponáló, miszerint az edző mérkőzéseket, kupamérkőzéseket és bajnoki találkozót beszámítva 230 meccset játszottunk, amiből csak 48-at veszítettünk el. Erre az eredményre az abonyi kézilabda klub nagyon büszke lehet. Köszönöm a lányok türelmét, és hogy elfogadták módszereimet. Munkájukhoz további szép sikereket kívánok! Tudják azt, hogy ha már nem is vagyok a kispad közelében, de mindig szorítani fogok értük. Köszönöm a közönség kitartását, biztatását, mely a nehéz pillanatokon is átsegített. És végül köszönöm mindazok segítségét, akik támogatották munkámat.

A búcsú mindig nehéz - akkor is, amikor Őt búcsúztatták - különösen, ha az embernek az édesanyja halálával kell szembesülni, a Legdrágább elvesztését kell elviselni. Az Ő emlékének adóztunk a mérkőzés második félidejének első percében. De az életnek tovább kell menni. Fiát, Szigeti Sándort búcsúztattuk, ugyanakkor köszöntöttük is, mert munkájáért, amit becsülettel elvégzett, legalább a köszönet hangján tudjunk szólni:

Szép volt, Sándor! Köszönjük!

Györe Tibor

Kézilabda NB II Dél-Női csoport

1998. 5. 30. Gyömrő - Abonyi KC 18-14 /9-8/

Az abonyi csapatnak, hogy a dobogón végezzen, mindenféleképpen győznie kellett volna! Sajnos, az ideges, kapkodó játék ezt meghiúsította, és a kevesebbet hibázó hazaiak megérdemelten nyertek!

1998. 6. 6. Abonyi KC - Szolnok 17-11 /9-5/

Búcsúztatással kezdődött az idény utolsó mérkőzése. Elbúcsúztatták Berkóné Acsai Ilonát, aki sérülés miatt kénytelen abbahagyni az aktív játékot. Szintén a mérkőzésen búcsúztatták a csapat edzőjét, Szigeti Sándort, aki abbahagyta edzői pályafutását és utolsó alkalommal látta el azokkal a jó tanácsokkal "lányaival", amivel kiharcolták a győzelmet. A szolnoki csapatnak élet-halál kérdés volt ez a mérkőzés, mert ha nem szereznek pontot, kiesnek az NB II-ből. A nagyon kemény, de mindvégig sportszerű mérkőzésen szép győzelemmel búcsúztak a lányok a közönségtől, Acsai Icától és Szigeti Sándortól.

- Ezzel a győzelemmel az Abonyi KC női csapata, számításunk szerint a 4. helyen végzett! - kaptam az utolsó tájékoztatót az elkészülő edzőtől. Szép volt, lányok! Szép volt, Sándor! Köszönjük Nektek, hogy sikerre vittétek az abonyi színeket!

Györe Tibor

Emlékezés a négy Vörös testvér csodálatos sportpályafutására

Régen gondolkodtam már azon, hogy a négy Vörös fiútestvéréről és azok nagyszerű sporteredményeiről egy visszaemlékezést írjak. Sajnos, már egyik fiú sem él. A legfiatalabb, Laci, nagyon jó barátom volt. Mindig nagy-nagy tisztelettel és szeretettel beszélt testvéreiről. E visszaemlékezés hitelességében és pontosságában nagy segítségemre volt Laci kedves felesége, Baricza Magdika nyugalmazott tanítónő Szolnokon, aki sok emlékekkel és érdekességgel szolgált férje és három fiútestvére sporteredményeiről. Részemről is igen sok kutatómunka előzte meg ezt a visszaemlékezést.

A családról: Az idős Vörös házaspárnak hét gyermeke volt. Pál, Mária, Gyula, Margit, Ilona, Károly és László. Sajnos a család fő korai halála nagyon megnehezítette a család életét. A jó édesanya, Mariska néni nagyon nehéz körülmények között nevelte fel hét gyermekét. A szeretet és a békesség, a vallás iránt való elkötelezettség /református volt a család/ összetartó kapocs volt a család életében. Az édesanya munkáját mind a hét gyermek segítette. Milyen nagy összetartó erő lehetett a családban, mert mind a heten elvégezték Abonyban a polgári iskolát.

A fiúkról: A legidősebb fiú, Pál /1910./, labdaérzéke már polgárista korában kialakult. 1923-ban megalakult Abonyban a PAC /Polgári Atlétikai Club/, melynek ő volt a kapusa. Pál a huszas évek végén Debrecenbe került, s leigazolta az akkor még NB II-es Debreceni Bocskai. Irodai munkát végzett a Gázműveknél. Egyre jobban ment neki a védés. Az 1933-34-es bajnokságon ő az első számú kapus. A Bocskai harmadik helyen végzett az NB I-es magyar bajnokságban. A mai napig ő az egyetlen abonyi, aki NB I-ben éremtulajdonos volt. Pál a Debreceni Bocskaiiban olyan játékosokkal játszott együtt, mint Palotás, Markos, Vincze, Teleki, akik ezekben az években magyar válogatottak voltak. Pál többször is volt vidék és kelet-magyar válogatott. 1938. október 31-én nagyon sok most is élő abonyi ember látta azt a mérkőzést Szolnokon, amikor a Szolnoki MÁV-Debreceni Bocskai bajnoki mérkőzésen Vörös Pál nagyszerűen védett. 1:0 - ra a Szolnoki MÁV győzött /Góllövő

Korom/, de a sajtó kiemelte Vörös Pál nagyszerű védéseit. 1941-ig az élvonalban védett, majd fokozatosan visszavonult a sporttól és csak a család-

Vörös Gyula

jának élt.

Gyula /1913./, a polgári iskolai évek után Kaposvárra került dolgozni. Nagyszerű atléta volt. Kivételes tehetsége révén kimagasló eredményeket ért el rövidtávúfutásban és távolugrásban. A tízpróbákon is voltak kimagasló eredményei. Háromszor nyert atlétikában Dunántúl-bajnokságot. Eredményei olyanok voltak 1936 tavaszán, hogy a berlini olimpiára készülő atléta csapatnak is tagja volt. Sajnos, az egyik válogató versenyen súlyosan megsérült, s így derékba tört atlétikai pályafutása. Pedig nagyon készült a berlini olimpiára. Egy pár évig még ő is hódolt a focinak, majd Székesfehérvárra költözött. Tanult és ennek eredményeképpen Székesfehérváron repülő műszaki tisztként dolgozott 1944-ig. A II. világháború elsodorta hazánktól /erre még visszatérek/.

Károly /1925./ a polgári iskola elvégzése után szakmát tanult. Ezekben az években Laci öccsével igen szépen fejlődtek a labdarúgás terén. Károly bevonult katonának. Ő sem kerülte el a II. világháború borzalmaival. A légierőnél szolgált, mint szerelő. Az egyik bevetésnél 1944-ben bombázógépüket találat érte. A gép lánokban lezuhant. Karcsi szerencsés körülmények között életben maradt. Égési sebekkel és bordatörésekkel megúsza a nagy kalandot. Rövid fogság után hazatért a családi házba édesanyjához. Sikerült munkát találnia és ezzel együtt bekapcsolódott az abonyi labdarúgás vérkeringésébe. Az Abonyi Vasutas kapusa lett, később Laci öccse révén együtt dolgoztak a papírgyárban. 1949-50-ben az NB III-ban szereplő abonyi csapat kapusa. Boldog évek voltak ezek. 1949 őszén a verhetetlenek hitt Jászberény otthonában 1:0-ra győzött Abony /Góllövő: Bencsik/. Karcsit vállon vitték be a szovjet katonák. Annyira jól védett, hogy a Moszkvai Dinamóba akarták vinni. Közben az ötvenes évek elején Karcsi is védett egy ideig a szolnoki Szikra NB II-es csapatában. 1954-ben visszavonult. Megnősült. Új munkakörben a Gyárfelszerelő Vállalat dolgozója lett. Járt az országot, sőt külföldön is sokat dolgozott. A hatvanas évek közepén Budapestre költöztek, s fiuk azóta a Népszabadság kulturális sorozatának főszerkesztője.

Karcsi barátom 1989-ben halt meg.

László /1927./ az abonyi polgári iskola legjobb sportolója volt. Nagy szeretet övezte osztálytársai körében. Fiatalon bekerült a Levente focicsapatba. Az abonyi Községházán kapott hivatali beosztást. A II világháború alatt 1944 őszén a költöző hivattal a Dunántúltra került. Ekkor felkeverte 14 évvel idősebb Gyula bátyját Székesfehérváron. A front előtt mentek nyugat felé. Ausztriában amerikai fogságba estek. Laci 1946 tavaszán hazatért Abonyba a szülői házba. Gyula testvére vándorbotot vett a kezébe és Ausztriában telepedett le. Itt is halt meg. Laci 1946-ban a Szolnoki MÁV játékos lett. Weber Lajos volt akkor az edző. Laci a MÁV-ban nem érezte jól magát, s a Szolnoki Papírgyár csapatához igazolt, ahol jó állást is kapott. 1951-ben az NB I-es MATEOSZ játékos lett. Egy évig játszott itt, de több NB I-es csapat is hívta. Pl.: a Salgótarján, de visszajött Szolnokra. 1954-ben megnősült. Sógorával, Baricza Gyurival a Szolnoki Szikra NB II-es labdarúgó csapatának lettek meghatározó játékosai. 1953-ban parancsra nem engedték a Szolnoki Szikrát az NB I-be bejutni. A Szegedi Honvéd együttes került fel helyettük. Felejthetetlen emlék maradt Laci és Karcsi számára is, hogy az olimpiai bajnok magyar válogatott Abonyba látogatott hírverő mérkőzésre, s ők is pályára léphettek. Vendégként játszott a Szolnoki Szikrából Baricza Gyuri, Nagy Laci és G. Kiss /1953.4.8./

Laci 1957-ben egy komolyabb sérülés miatt befejezte az aktív labdarúgást, s a továbbiakban családjának és munkájának élt. Húsz évet dolgozott a Szolnoki Papírgyárban, majd az Állami Biztosító megbecsült dolgozójaként ment nyugdíjba. Laci boldog házasságából két fiúgyermek született. Az idősebb, László, adóhivatalnok Szolnokon, míg György, mint énekes, tagja a Honvéd Művészegyüttesnek. 1990-ben még - szakosztályvezető voltam Abonyban - kezdő-rúgásra hívtam meg Lacit. Örömmel tett eleget, kedves felesége, Magdika is elkísérte. Egy boldog délutánt töltött el régi abonyi ismerősök, barátok között. Laci hívó ember volt. Többször is találkoztunk vasárnaponként a református templomban. Sajnos, 1991-ben váratlanul meghalt.

A négy Vörös fiú életét a sport mellett a dolgozó, munkás hétköznapiak jellemezték. Nagyon sokat köszönhetek édesanyjuknak, aki becsületos, dolgozó emberekké nevelte őket.

Köszönöm a sok segítséget, amit a négy portré megírásához kaptam.

Tóth Ernő ny. testnevelő tanár

Édesanyjuk temetésén 1972.
László, Károly és Pál.

Labdarúgás

Befejeződött az 1997/98 évi Jász-Nagykunszolnok megyei bajnokság

A szakosztály életéről Tarjányi Tiborral, a csapat ügyvezetőjével beszélgettem. Nagy várakozás előzte meg labdarúgóink magasabb osztályban való szereplését.

A vezetés bízott abban, hogy a megye I. Osztályában is megállja helyét a csapat.

Tóth György edző vezetésével heti négy edzés volt. Erőnlétiileg nem is volt probléma. Egy-két gyengébbre sikerült mérkőzés annak volt tulajdonítható, hogy a játékosok nagyon fiatalok, s hiányzott belőlük az önbizalom.

Az új bajnokság esélyeiről még korai beszélni. Annyi biztos, igen nagy mozgás várható a csapaton belül. **Pl:** Gulyás Norbert NB I-be Kecskemétre igazolt. Csizmadia Géza és Terjék Róbert a Budapesti Elektromoshoz, Kiss László és Sulyok István valószínű visszavonul az aktív játéktól.

Viszont vannak olyan játékosok, akik szívesen jönnének játszani Abonyba. Valószínű egyéni sponzorok révén létre két-három játékos igazolása.

- Tiborkám! Elégedett-e a csapat szereplésével?

- Az őszi folyamán nagyon szépen szerepeltünk. A tavaszi mérkőzések nem az elvárásoknak megfelelően sikerültek. Olyan csapatoktól kaptunk ki, akik mögöttünk vannak a tabellán. /Kenderes, Homok, Kunhegyes/ Összességében elégedett vagyok a 7. helyezéssel.

- Segítség?

- Itt köszönöm meg a Szakosztály nevében is a városi Önkormányzat hathatós segítségét, támogatását, amit tett a Szakosztály fennmaradásáért.

Köszönjük a következő személyek, vállalatok segítségét, támogatását.

Kovács László iparos és baráti köre, Balogh István MM dolgozója, Kossuth Mezőgazdasági és Szolgáltató Szövetkezet, József Attila Agrár Szövetkezet, Újvilág MGESZ Szövetkezet, ALTEK-Mezőtúr, Dél-Pest megyei ÁFÉSZ, Rozsdás BT, Lipák-Lipák Tűzép, Mutifor Kft, FEIN-BAU, Dobozi Gyula Szolnok Kft, Dréher söröző, Csupor porcelán bolt, Hány söröző, Niki zöldség-gyümölcs bolt, Kiszely Mihály órás, Pubitó, Vasút úti diszkont, Korona presszó, Mészáros Vendéglő, Strand büfé,

A bajnokság végeredménye:

1. Szajol 69 pont 85:17, 2. Szolnoki VSI 56 pont 68:30, 3. Mezőtúr 48 pont 47:29, 4. Jászapáti 47 pont 50:46, 5. Fegyvernek 44 pont 52:38, 6. Sz. Vegyiművek 42 pont 64:53, **7. Abony 40 pont 38:37**, 8. Jánoshida 40 pont 57:57 stb.

Ífi csapatunk a tavasz folyamán kifejezetten jól szerepelt.

Tabella: 1. Sz. Vegyiművek, 2. Törökszentmiklós, 3. Szajol, 4. Mezőtúr, 5. SZVSI, 6. Tószeg, **7. Abony**, 8. Jászapáti stb.

A felnőtt csapat legjobb játékosa Kiss László kapus, gólkirálya: Rimóczi Béla, 9 gól. Az ifi csapat gólkirálya: Markó Tamás, 15 gól.

Gratulálunk a bajnoki szerepléshez és sok sikert az új bajnokságban!

Tóth Ernő

Fiatal labdarúgónkról, akik Abonyban kezdték pályafutásukat

Sárkány Attila: A Debreceni VSC játékosa. Szépen fejlődik. NB I-ben is bemutatkozott már bajnoki mérkőzésen háromszor. A tartalékos bajnokságban gólkirály: 25 gól. Csatár.

Bálint Tivadar: Szintén a Debreceni VSC játékosa. Az ifjúsági csapat egyik legjobb játékosa volt az elmúlt bajnokságban. Középpályás. A góllövésből is kiveszi a részét.

Hegedűs Zolt: Az NB I-es Tiszakécske labdarúgója volt. Az elmúlt bajnokságban sérülések és egyéb okok miatt csak a tartalékban szerepelt, ahol igen sokszor volt a mezőny legjobb játékosa.

Most katona. Valószínű Kecskemétre igazol ő is.

Szűcs László: A Váci Labdarúgó Gimnázium tanulója volt. Most érettségizett. Pécsre vették fel főiskolára, de továbbra is Vácon focizik. A váci tartalékoscsapatban is többször játszott.

Az ifi csapat meghatározó játékosa volt. 20 gólt rúgott. Baloldali középpályás.

Mucsányi Márton: Az MTK Hungária serdülő csapatának biztos tagja. Fejlődése töretlen. Mint MTK szurkoló bízom abban, hogy rövidesen lesz abonyi játékos is az MTK felnőtt csapatában.

Az elmúlt bajnokságban csapatában az év játékosává választották. Továbbra is igen jól tanul Budapesten.

Kállai Norbert: Tavasszal került a Budapesti Vasas serdülő csapatába. Edzője: Siposné Lénárt Edit - nem tévedés, hölgy. Középpályás léte 7 gólt rúgott.

Nagy jövő áll előtte is. Szorgalma révén /jó tanuló is/ sokat hallunk még róla. Bajnokcsapat tagja!

Földi Tibor: A Váci Sportiskola /szakközépiskola/ tanulója. A serdülő I-ben irányító középpályást játszik.

A bajnokságban 16 gólt rúgott. A Budapest bajnokságot megnyerték. Fejlődése töretlen.

Sándor Gábor: A Nagykőrösi Toldi Szakközépiskola tanulója. Mint kölcsönjátékos Tiszakécskén játszik a serdülő I-ben. Sokat nőtt, támadó középpályás, 7 gólt rúgott a bajnokságban.

Technikás játékos. Hallani fogunk még róla is.

1998. június 21. Abonyban a városi sporttelepen 18 csapat részvételével rendezték meg az Imperiál Kupát. /Kispálya/

1. NEFAG - Szolnok, 2. Zsaru-Puma Cegléd, 3. Égsziglzer - Romix Szolnok **4. GTD - Abony**

Főrendező: Hegedűs Mihály
Legjobb kapus: Kökény László GTD
Gólkirály: Kiss Béla Romix

Tóth Ernő

Sporthírek

- Megkezdődött a városi kispályás labdarúgó bajnokság. Nyolc csapat részvételével vasárnap délutánonként játsszák.

- **Makai Máté** kézilabdázó a Budapesti Elektromos csapatához igazolt.

- **Berkó Lajos** kézilabdázó Ceglédre Gyöngyösre igazolt NB I b-be.

Megemlékezés: Elhunyt **Varga Gyula**, az abonyi birkózás egyik alapító tagja és **Végh Ferenc**, volt megyei I. osztályú labdarúgónk.

Emléküket megőrizzük.

Tóth Ernő ny. testnevelő tanár

Orvosi ügyeleti beosztás Július

10. Dr. Debreczeni László
11. Dr. Ördög György
12. Dr. Bujdosó Ágnes
13. Dr. Sőregi Tibor
14. Dr. Szabó Sándor
15. Dr. Tóth Katalin
16. Dr. Debreczeni László
17. Dr. Imreh Zsuzsanna
18. Dr. Balogh Edit
19. Dr. Gráf Zsuzsanna
20. Dr. Harmath Ferenc
21. Dr. Gyuris Valéria
22. Dr. Ördög György
23. Dr. Bujdosó Ágnes
24. Dr. Sőregi Tibor
25. Dr. Szabó Sándor
26. Dr. Tóth Katalin
27. Dr. Debreczeni László
28. Dr. Imreh Zsuzsanna
29. Dr. Balogh Edit
30. Dr. Gráf Zsuzsanna
31. Dr. Harmath Ferenc

Augusztus

1. Dr. Gyuris Valéria
2. Dr. Ördög György
3. Dr. Bujdosó Ágnes
4. Dr. Sőregi Tibor
5. Dr. Szabó Sándor
6. Dr. Tóth Katalin
7. Dr. Debreczeni László
8. Dr. Imreh Zsuzsanna
9. Dr. Balogh Edit
10. Dr. Gráf Zsuzsanna
11. Dr. Harmath Ferenc
12. Dr. Gyuris Valéria
13. Dr. Ördög György
14. Dr. Bujdosó Ágnes
15. Dr. Sőregi Tibor

Július havi állatorvosi ügyelet

július 4-5. Dr. Revuczky
Béla Törtel, Dózsa Gy.
u. 42. Tel.: 376-045

július 11-12. Dr. Bódi
Gyula Jászkarajenő, Fő
u. 84. Tel.: 366-006

július 18-19. Dr. Retkes
Lajos Abony, Vasút u.
13. Tel.: 360-092

július 25-26. Dr. Nagy
János Törtel, Tél u. 19.
Tel.: 06-60/472-127

Természetjárók Köre Abony

Nyári túraterv

Július 11. Égervölgy
teljesítménytúra- Pécs

Július 23-26. Kerékpártúra -
Alföld

Augusztus 1. Bükk 900-as
csúcsai - teljesítménytúra

Augusztus 1. Kéktúra:
Piliscsaba-Hűvösvölgy

Augusztus Nyári tábor

Augusztus 29. Mályvád
teljesítménytúrák- Póstelek

A Sárkány FOTO PORST-nál
meghirdetett "Nyerő
igazolványképek" akció abonyi
nyertese: Veres Norbert.
Nyereménye egy Polaroid "bálna"
fényképező. -x-

**bélyegző
készítés,
szórólapok,
cégespapírok,
névjegykártyák,
SZÍNES NYOMTATÁS,
CÉGTÁBLÁK,
REKLÁMTÁBLÁK,
VILÁGÍTÓTÁBLÁK**

**Abony, Kisfaludy K. u. 40.
Tel.: 53/361-006 20/694-483**

Részletekben rejlik az egész!

Az 1998-as évben
helytörténeti
fotópályázatot hirdettünk
a Járdány FOTO
támogatásával.

Feladat: Minden
hónapban közzéjük egy
jellegzetes építészeti
fotóját. Aki felismeri, s
írásban közli az épület
nevét, címét, részt vesz
a játékban. Minden
helyesen válaszoló indul
a fődíjért: az 5000 Ft
értékű fényképezőgépet,
melyről azonos
szelvényszám esetén
sorsolással döntünk.
Díjátadásra a decemberi
linnapi szerkesztő
bizottsági ülésen kerül
sor.
A megfejtéseket kérjük
augusztus 5-ig a
szerkesztőségbe
eljuttatni.

Lapunkból tallóz és az átvett
anyagot továbbítja az
érdekelteknek:

»OBSERVER«
OBSERVER BUDAPEST MÉDIAFIGYELŐ KFT.

Abonyi Napló

Kiadja: Abony Város
Önkormányzata

Felelős kiadó: Gajdos István
Felelős szerkesztő: Balasi Jenőné
Olvasószerkesztő: Györe Istvánné
Szerkesztőség: Abony, Csillag Zs. út 2.
Tel.: 53/360-012
Megjelenik: 1.200 példányban

APÁTI NYOMDA
CEGLÉD

CSATORNA U. 8. ☎ (06-30) 633-487